

SALAMANDER

NICO VANDEN BORRE

2015

Auteur

Nico Vanden Borre

0477/747.099

nicovandenborre@msn.com

ALMO

ROYAL HOUSE,

COREMANSSTRAAT, 34

2600 BERCHEM

Bewerking

Hedwig Cooremans

02/582.09.48

hedwig.cooremans@telenet.be

PERSONEN

JULIE

ROMELU

SAMSON ASTANOVIC, VADER VAN JULIE

ARIEL STEPANOVIC, VADER VAN ROMELU

GLORIA, ZIJN ECHTGENOTE

KAREN

MIEKE

ARJAN

SUZAN

JONAS

JOHAN

MAMA VAN JULIE

HOOFDINSPECTEUR DONALD

INSPECTEUR MUYLLE

GEWETENS

WIT EN ZWART

LANG EN KORT

VOOR EN TEGEN

RECHTS EN LINKS

MAN EN VROUW

NOOT: ZWART, KORT, TEGEN, LINKS EN VROUW ZIJN DE MAMA VAN JULIE.

EN VERDER

OUDERS MET GSM (WANDELEN GEWOONLIJK RUSTIG)

LEERLINGEN MET EEN VRAAG (LOPEN STEEDS GEHAAST)

LEERLINGENFIGURATIE AD LIB.

* * * * *

DEKOR

ZETSTUKKEN

PLAATSEN

* DE SPEELPLAATS

* DE STRAAT

* BIJ GLORIA EN ARIEL

* DE SCHOOL

* DE FEESTZAAL

CYBERPESTEN

- * Apps op smartphone
- * Cyberspace: ongrijpbare wereld
- * Pesten: pestkoppen & omstanders
- * Racisme: tegen de Polen

RELATIES

- * Ouder koppel: Ariel & Gloria
- * Ontrouw: Gloria & Samson
- * Vriendschap en trouw: Jonas
- * Verliefd koppeltje: Romelu & Julie

GELD

ROMEO & JULIA

GRIEKSE TRAGEDIE

Relaties, bedrog, koor = geweten, tragiek:

de overleden moeder-verdrietdokter van Julie in cyberspace

SALAMANDER = metafoor voor ongrijpbare werelden = Liefde en internet

* * * * *

Het surrealistische leven zoals het op school en Thuis bij Familie bestaat, is ongrijpbaar en glipt door de vingers van de personages.

Is afkomst belangrijk?

Draait alles om geld?

Of... Zal de liefde overwinnen?

Directeur Ariel Stepanovic, van Duitse afkomst en Samson Astanovic, een Poolse immigrant, zijn gezworen vijanden. Samson is werkmans in een school. Gloria, de echtgenote van Ariel, is leerkracht Frans in dezelfde school en heeft een affaire met Samson. Romelu, de zoon van Ariel en Gloria, heeft uit nieuwsgierigheid via het internet een app gedownload op zijn iPhone. Elke dag telt een klok af...

Romelu wordt verliefd op Julie, de dochter van Samson.

Karen, Mieke en Arjan, de migrantenpesters, spuien hun gif, vooral over Poolse immigranten.

Jonas, de stoere verzoener, geeft echter weerwerk.

Zijn vriend Johan heeft alleen maar vragen.

Hoe raakt dit kluwen ontward?

Of lopen ze allemaal verloren?

* * * * *

DEEL 1

ACT I - SAMSON ALLEEN

(Facebookpagina Samson.)

SAMSON. Doe niet alsof jullie nergens van afweten, want dat is gemakkelijk. Daar zitten met een gezicht van: *“Wij weten van niks, want wij hebben niks gedaan.”* Bij mij pakt dat niet. Ik weet beter en jullie, jullie weten ook best wat er aan de hand is. Je hebt het allemaal op facebook kunnen lezen, vrienden. Je bent allemaal op de hoogte van feiten waar iedereen achteraf zijn zegje moest over doen. Mij maak je niks wijs. Jullie hebben gewoon zitten roddelen!

“Hij heeft dit gedaan en zij heeft dat niet gedaan.” Of: *“Ja, dit had hij zeker moeten doen en dat had zij in geen geval mogen doen.”* Of: *“Zij heeft hem verleid, ze bedriegt haar man, ze is een schijnheilige, slechte moeder.”* *(Korte pauze.)*

Geef het maar toe en zit daar niet te kijken met zo'n uitgestreken gezicht. Want dat is gemakkelijk, de schuld in mijn schoenen schuiven. Daar heb je plezier in, hè. Maar wat met de vader? Wat met ik? Moi? Je? Daar al aan gedacht? Want ik ben onschuldig. Onschuldig, hoor je, facebookvrienden. Je moet mij niks verwijten. Je moet niet zeggen dat haar verdriet mijn schuld is. Daar kan ik niet tegen. Dat vind ik niet fijn. Wil je wat weten, beste vrienden? Uw geroddel kan mij geen barst, geen ene moer, zelfs geen fluit meer schelen en ik ben dan ook van plan om jullie in 't vervolg volledig, totaal, voor de volle honderd procent, compleet te negeren. Vanaf nu! *(Af.)*

Trailer intro Salamander.

ACT II - PESTEN OP DE SPEELPLAATS

Alle leerlingen komen vanuit de zaal en vanuit de coulissen het podium op. Ze zingen: "Wie doet er mee met het zotteskesspel? Wie doet er mee... ad lib..." Arjan, Mieke, Karen en Suzan staan in een kring en duwen mekaar, terwijl ze zingen.

JULIE. Ik doe mee!

ARJAN. Echt hè, 't is een keileuk spel en jij bent een keigoed zotteke. Kom maar...
Hoedje op! Nu ben jij het zotteke!

JULIE. Maar ik wil het zotteke niet zijn.

KAREN. Echt hè! Te laat. Te la-aat!

ARJAN. Je zoekt het zelf, hè trutteke.

Arjan trekt een grote muts over het hoofd van Julie en haalt haar jas bij de schouders naar beneden.

MIEKE. Jij bent een loser! *(De anderen vallen in.)* Een selfie van de loser!

Mieke maakt een selfie van Julie.

SUZAN. Ik vind haar geen loser.

KAREN. Zwijg, Suzan!

Karen duwt Julie, die op de grond valt. Iedereen af, op Julie na.

(Countdown. Strobo.)

POLITIE. *(Op.)* Hoofdinspecteur Donald en inspecteur Muylle. Federale politie. Al dertig jaar lossen wij misdaden op alsof we ze zelf gepleegd hebben. Een crimineel feit is ons ter ore gekomen en wij beginnen ter plekke met het voeren van ons onderzoek. Wij vragen aan alles en iedereen een vlotte medewerking, want anders... Muylle!
(Beiden af.)

Noot: *Muylle blijft elke keer staan wanneer Donald weggaat. Daarom moet hij hem/haar steeds roepen.*

ACT III – ERGENS IN DE SCHOOL

EERSTE ONTMOETING ROMELU EN JULIE

Romelu op met een melodica. Hij speelt vals. Julie neemt de muts vlug af.

ROMELU. Julie. Heb jij geen les nu?

JULIE. Les? Nee. Romelu. Ça va?

ROMELU. Ça va.

JULIE. Keimooi liedje. Muziek op de speelplaats is leuk.

ROMELU. Leuk? 't Is eigenlijk geen... nu ja, geen echt... liedje.

JULIE. Nee? 't Klinkt toch als een liedje en 't klinkt keigoed.

ROMELU. Keigoed? Vind je?

JULIE. Ja.

ROMELU. Ik denk dat het eerder een...

JULIE. 't Klinkt als... een liefdesliedje.

ROMELU. Een liefdesliedje? 't Zou kunnen. Misschien... Omdat ik verliefd ben.

JULIE. Verliefd, Romelu? Op wie?

ROMELU. Bwa... Op jou.

Korte pauze.

JULIE. Ben jij op mij? Je was toch op Amy?

ROMELU. Amy, nee. Die draagt van die veel te korte rokjes. Maar jou zie ik graag, Julie. Weet je... Ik zou graag met jou... zo samen... in bad willen zitten.

JULIE. In bad? Hier op school? Wij tweeën?

ROMELU. Ja, wij tweeën; ons samen... wassen. Dat moet toch keileuk zijn?

JULIE. Gewoon wassen?

ROMELU. Ja, gewoon wassen, we moet ons tóch wassen en dan kunnen we 't evengoed samen doen.

JULIE. Maar jij bent mijn lief niet. Trouwens, niemand heeft mij hier graag en...
Welke zeep zou je dan gebruiken?

ROMELU. Welke zeep? Kies jij maar.

JULIE. We gebruiken toch niet 't zelfde stuk zeep? Ieder zijn eigen stuk, toch?

ROMELU. Mij goed. Ieder zijn eigen stuk zeep.

Alarm.

JULIE. Wat is dat?

ROMELU. Niks, niks. 't Is tijd.

JULIE. Hoezo, tijd? De les begint toch nog niet?

ROMELU. Laat maar, 't is mijn gsm. Ik moet... Voor het te laat is... Ga jij maar naar de les of je krijgt nog strafstudie.

(Intro muziek geweten.)

HET GEWETEN UIT CYBERSPACE

ZWART EN WIT

ZWART. Ze zijn ongelukkig en bang. Aan de overkant.

WIT. Ik weet het. Ze zijn kei-ongelukkig. Wie ben jij?

ZWART. Ik ben Zwart. Maar ik ben ook verdrietdokter. En jij?

WIT. Ik ben Wit. Kun jij hun leven kleuren?

ZWART. Hen kleuren, Wit? Als ik hen moet kleuren, beginnen mijn handen te beven.

WIT. Ik vraag je toch niet om te beven, Zwart, maar om hun leven te kleuren.

ZWART. Passen zij bij elkaar, Wit?

WIT. Dat weet ik niet, Zwart. Past wit bij zwart, dokter?

ZWART. Weet ik niet, want ik zie het allemaal een beetje somber in, Wit.

WIT. Een zwartkijker dus. Maar je kunt hen toch kleuren, Zwart?

ZWART. Ja, Wit. Maar vandaag kan ik het niet zoals jij het zou verlangen.

WIT. Ik vraag je toch niet om te verlangen, maar gewoon, om hun leven te kleuren.

ZWART. Ik ben moe. Zie je dat niet, Wit?

WIT. Nee, Zwart, dat zie ik niet.

ZWART. Gewoonlijk ben ik veel mooier, hoor, Wit.

WIT. Als je niet zo zwart kijkt.

(Muziek.)

ACT IV - BIJ GLORIA EN ARIEL

Ariel zit aan zijn bureau en schrijft een brief op pc of tablet.

ARIEL. *“Beste heer minister van culturele zaken...” Nee... “Geachte eerste minister van cultuur. Ik schrijf u deze brief. Maar dat hebt u wellicht al gemerkt...” Nee... Dat klinkt te pff... “Hooggeachte minister van culturele aangelegenheden...” Bwa... “Geachte heer minister van culturele zaken, die ik hoog in mijn vaandel acht omwille van zeer de belangrijke culturele zaken waar u zich onledig mee houdt. Ik wil uw welwillende attentie vestigen op een zaak van nationaal belang.” Punt!*

GLORIA. *(Op.)* Ariel, schattie, wat doe je?

ARIEL. Niets, Gloriaatje. Helemaal niets.

GLORIA. Hoezo, helemaal niets, schattie?

ARIEL. *“... waar u zich mee onledig houdt. Ik wil uw welwillende attentie vestigen op een zaak van nationaal belang, welke u zeker menig electoraal succes zal bezorgen.”* Dat klinkt beter.

GLORIA. Ariel schattie, wat betreft mijn exclusieve walking receptie van volgende week...

ARIEL. “... *attentie vestigen op een zaak van nationaal belang.*” Gloria, alsjeblief, rustig toch. Zie je niet dat ik het bijzonder druk heb? En dan zit ik nog opgescheept met die Astanovic...

GLORIA. Astanovic, schattie? Samson, de klusjesman van bij ons op school?

ARIEL. Ja, wie anders? Klusjesman, werkman, weet ik veel. Of die veel doet weet ik niet, maar wat ik wel weet is dat die Samson mij nog geld moet en als hij daarmee niet vlug over de brug komt, stap ik naar de politie.

GLORIA. Hoezo, schattie, hij moet je nog geld?

ARIEL. Geld ja, Gloria! Weet je niet wat geld is? Dat is van dat gekleurd papier dat jij door deuren en vensters gooit. Als ik hem zie, die Poolse plakker. Die profiteur. Die Polen zijn niet te vertrouwen en de Astanovics zijn de ergste van allemaal! Geboren bedriegers!

GLORIA. Ariel, schattie toch... En jullie waren vroeger zo'n dikke vrienden.

ARIEL. Vrienden? Ik? Met een Astanovic? Partners, zul je bedoelen, Gloriaatje. Partners! Dat is iets helemaal anders dan vrienden. Hoe dan ook, hij bedriegt mij, die plakmans.

GLORIA. Ochotjes, 't zit precies diep, schattie?

ARIEL. Maar nee, Gloriaatje, het zit niet diep. Het zit niet eens vreselijk erg diep!

GLORIA. Is het daarom dat je er de laatste tijd zo probleem-*achtig* uitziet?

ARIEL. Wat is dat nu weer? Probleem-*achtig*?

GLORIA. Wel, je oogjes liggen dieper in hun kasjes en ik zie rimpeltjes boven je wipneusje en... Je rechterkaak staat boller dan je linker.

ARIEL. Mijn kaak?

GLORIA. Ja, en je steekt je kont ook achteruit.

ARIEL. Mijn kont?

GLORIA. Heb je soms last aan je rug of je nieren? Of ben je gestresseerd, lieve schat! Eigenlijk verwondert me dat niet met het superdrukke leven dat jij leidt.

ARIEL. Luister, Gloriaatje, als ik gestresseerd ben, zul je dat zeker niet aan mijn kont zien en... Tussen haakjes, heb je je eigen kont al eens goed bekeken?

GLORIA. Mijn kont, schattie? Enfin, wat scheelt er aan mijn kont?

OUDER MET GSM. (*Op.*) Madam van Frans, mijn dochter heeft 3 op 10 gekregen op haar rapport. Eigenlijk verwondert mij dat niet, met die super- stresserende lessen van u. Hoe gaat u dat oplossen? (*Af.*)

ROMELU. (*Op zijn sloffen, met kleine oogjes.*) Mama. Papa.

ARIEL. Romelu...

GLORIA. Zeker even ingedommeld, lieve jongen?

ROMELU. Nee, niet echt.

GLORIA. Jij bent echt ons zonnetje in huis.

ARIEL: Een zonnetje met kleine oogjes.

GLORIA: Dat komt omdat hij tot een stuk in de nacht vol ijver met zijn gsm bezig is, Ariel.

ROMELU. Ga je nu alle twee beginnen, ja!

GLORIA. Ga wat vroeger naar bed en zit niet de hele nacht spelletjes te spelen of te sms'en! Dan zal je niet in slaap vallen waar je staat, en misschien zal je dan wat vriendelijker zijn tegen je mama. Ariel!

ARIEL. Ja.

ROMELU. Ja, zeg... Hou die preek voor jezelf en laat mij met rust.

GLORIA. Enfin, Romelu, wat elementaire beleefdheid. Ariel. Hoor je dat?

ARIEL. Ja.

Romelu af.

GLORIA. Enfin... Wat betreft volgende week, liefste schattie...

ARIEL. Hm-hm...

GLORIA. Schattie, mijn trendy drink met amuses. De collega's zullen zien dat dit een event van topklasse is, dat wij een zeker niveau hebben. Ik heb mij een nieuw, exclusief kleedje gekocht en een exclusief menuutje samengesteld van geselecteerde drankjes en amuse-gueuletjes. Om te beginnen focussen we op een glaasje topcava.

ARIEL. Ça va.

GLORIA. Voor gedistingeerde mensen van een zekere standing geef ik de voorkeur aan cava boven champagne, dat staat chiquer.

ARIEL. Ja.

GLORIA. Champagne is voor de basse classe en niet voor ons, de trendy klasse. De collega's zullen dat ongetwijfeld appreciëren. Daarna exclusieve Noorse kabeljauw in een fijn sinaasappelsausje en gegratineerde coquilles in een fruitig sausje met zongedroogde tomaatjes. Wat denk je?

ARIEL. Voor mij goed.

GLORIA. En hapjes met kleine stukjes sinaasappel.

ARIEL. Mmm...

GLORIA. Zo van die sappige, kleine sinaasappeltjes met een fijn schilletje. Niet van die dikke met boebels op hun vel.

ARIEL. Nee...

GLORIA. Die boebels doen mij denken aan 't vel van een salamander.

ARIEL. Pardon? (*Recht.*)

GLORIA. Dan een surprise sorbetje van mango. Goed voor de huid. Echt waar, Ariel, mango doet je huid glanzen. Daarna wagyu-filetjes met een truffelsausje.

ARIEL. Wagyu-hoe? Is dat vlees van die gemasseerde koeien?

GLORIA. Juist, en die koeien luisteren ook naar klassieke muziek.

ARIEL. Wat een dikke zever. Mijn vel is bikkelhard omdat ze met hun pikkels van mijn lijf moeten blijven.

OUDER MET GSM. (*Op met een paar boekjes van "La Joie de lire".*) Madam van Frans, die boekjes van *La Joie de lire*, mag mijn dochter die weggooien, want ik heb die gelezen en dat is geen kleine, maar dikke zever. (*Af.*)

GLORIA. Toch een exclusief vleesje, wagyu.

ARIEL. Zeg, wie komt er nu eigenlijk volgende week naar je drink?

GLORIA. Schat, van mango word ik zo wild. Grrr...

ARIEL. Wie er nu eigenlijk volgende week naar je drink komt?

GLORIA. Mijn trendy collega's van op school. Ariel, onze Romelu heeft weer de hele nacht zitten gamen.

ARIEL. Ik heb het hem nochtans verboden. Mag ik nu voortdoen?

GLORIA. Waarmee?

ARIEL. Met mijn brief voor de minister! Met mijn belangrijke brief voor de minister! Met mijn belangrijke brief voor de minister van cultuur! Met mijn belangrijke brief voor de minister van cultuur met een grote K! Maar ja, dat is iets dat madame la prof de français natuurlijk weinig interesseert!

Romelu op met een trosje druiven. Hij heeft uitgaanskleedij aangetrokken.

GLORIA. Romelu, ik heb het zonet met je vader uitgebreid gehad over het feit dat je weer de hele nacht hebt zitten gamen...

ROMELU. Mama, je preek is oud.

GLORIA. Zeg, moet jij vanavond niet gaan trainen?

ROMELU. Nee.

GLORIA. Door al je lanterfantten word je nooit een Rode Duivel, vergeet het maar. Hoogstens verdediger in een caféploeg.

ROMELU. Verdediger in een caféploeg is ook plezant.

GLORIA. Romelu, zit wat minder op dat stom internet en vergooi je talent niet, zoals je vader.

ARIEL: Pardon?

ROMELU. Och mama, doe niet zo ouderwets. *(Hij spuwt een druivenpit weg.)*

GLORIA. Zeg, raap dat eens op!

ROMELU. Sorry, mama.

GLORIA. Denk je dat ik alles in jouw plaats ga blijven opruimen?

ROMELU. Ik zei toch sorry.

Jonas op met Johan.

JONAS. *(Plots op.)* Hey Rom, how jong, je bent superswag. Dag, mevrouw Gloria, ça vakes? *(Zoentje. Dan gaat hij Ariel een hand geven.)*

JOHAN. *(Op.)* Gegroet iedereen. Mag ik meteen met de deur in huis vallen en een vraag stellen?

JONAS. Nee, nu niet, Johan. Klaar, Rom?

ROMELU. Ja, Jonas, bijna. *(Stil tot Jonas.)* Alleen nog de nodige centjes.

JONAS. *(Tot Romelu.)* Keicool. *(Tot iedereen.)* Ça vakes, mon copainkes! De hectische schoolweek zit er weer op. Focus op een super topweekend, hè Rom! But first... let me take a selfie. *(Neemt een selfie.)*

ROMELU. Ja, Jonas. Tijd voor zuurstof, tijd voor Co₂, tijd voor liefde!

JONAS. Precies in vorm, Rom?

ROMELU. Ik weet het.

JONAS. Komaan, we zijn parti.

GLORIA. Zijn jullie al weg?

JONAS. Yes! Naar de Shake of de Rattle! Onze Rom op kop met de trom!

JOHAN. Rock 'n Roll.

GLORIA. Maar niet zoals vorige week na de Cent limites-fuif, hè jongens. En eet eerst nog iets.

JONAS. Graag, maar 't is tijd, mevrouw Gloria. Zoals het klokje thuis tikt, tikt het nergens, maar zoals het nu tikt, zegt het dat we te laat zijn.

ROMELU. We moeten echt weg, mama.

GLORIA. Bon, ga dan. Maar geen onnozelheden, begrepen. Ben je wel genoeg gekleed?

JONAS. De Rom is in keischoon pollekes.

GLORIA. Ja Jonas, aan jouw pollekes zal 't niet liggen.

ROMELU. Mamaa... Hm, ik heb geen tijd gehad om naar de bank te gaan en...

GLORIA. Ik snap het al.

ROMELU. Liefste mama, ik zweer het... en je weet niet half hoe graag ik je zie...

ARIEL. Zeg, zou je tegen je zoon niet eens zeggen dat wij voor dat geld moeten werken?

GLORIA. 't Is al goed, Ariel. *(Geeft geld aan Romelu.)* Hier, en oppassen als je de straat oversteekt.

JONAS. Ik hou hem wel weg van de chickies op de dansvloer. Ikzelf zal uiteraard met mijn prachtig uitgebalanceerd lichaam hier en daar een balletje tikken, een overstapje doen, een aanloopje nemen en dan... prikken! Boemshakalaka boem! Goal! But first... let me take a selfie. *(Neemt een selfie.)*

JOHAN. Tot weerziens en excuseer, mag ik nu misschien mijn vraag stellen, alsjeblieft?

JONAS. Nee, nu niet.

JOHAN. Oké. Dank je wel.

ROMELU. Kom, Jonas. Dag mama. Super bedankt.

JONAS. Yes, Rom. Tiktak Pontiac. Salut les gars! *(Alle drie af.)*

ARIEL. Zeg, zou je tegen je zoon niet eens zeggen dat het leven meer is dan op café zitten?

GLORIA. Jij mocht anders ook wel wat zeggen.

ARIEL. Hoezo?

GLORIA. Je zoon is 5 minuten beneden en hij spuwt zijn druivenpitten op de grond. Op wie lijkt hij eigenlijk?

ARIEL. Op jou zeker.

GLORIA. Op mij? Natuurlijk op mij. *(Grommend: "Altijd ik... Wie anders..." Enz...)*

ARIEL. Ho-o... Sta zo niet te kletsen, mens! Dit is een zaak van nationaal belang.

GLORIA. Als 't over jouw zaken gaat is 't altijd een zaak van nationaal belang, maar mij lijkt het eerder van Vlaams Belang of Ariels belang!

ARIEL. Kletsmadam van Frans! Ik doe straks verder als dat kiekenkot hier wat gekalmeerd is. (*Wil weg.*)

GLORIA. Ja, doe vooral verder met die brol!

OUDER MET GSM. (*Op.*) Madam van Frans, waarom moet mijn dochter haar tijd verspillen met die brol van dat Frans, als ze later toch verder gaat voor wiskunde?
(*Af.*)

ARIEL. Brol? Jij zou beter wat minder kwetteren, jij. Je bent precies een wandelende radio!

GLORIA. Ochootjes toch, op de teentjes getrapt, schattie?

ARIEL. Ja, en je weet dat ik... een ingroeiende teennagel heb. Trouwens, wie komt er nu eigenlijk volgende w...

ACT V - ARIEL EN SAMSON MAKEN RUZIE

SAMSON. (*Op.*) Mevrouw en meneer Stepanovic, gegroet!

ARIEL. Ha! Samson Astanovic. Pools profitariaat!

SAMSON. Ha! Ariel Stepanovic. Duits kapitalistisch zwijn!

ARIEL. Dat jij hier nog durft te komen. Op dit uur.

SAMSON. Hoog tijd dat ik eens en passant passeerde na schooltijd.

ARIEL. Wat doe jij hier?

SAMSON. Wat ik hier doe? Niets.

ARIEL. Dat weten we al lang, dat jij niets doet, stukske werkman. Waarom val jij hier zomaar ongevraagd binnen?

Ze staan neus aan neus.

SAMSON. Omdat jij me nog steeds wat schuldig bent, beetje CEO en omdat jouw adem stinkt.

ARIEL. De jouwe ook.

SAMSON. Lang geleden, slavendrijver Stepanovic.

ARIEL. Klopt, onderkruiper Astanovic. Hoe zou dat komen?

SAMSON. Omdat ik je dikke Duitse kop niet meer kon zien.

ARIEL. Dat komt dan goed uit. Ik je lelijke Poolse smoel evenmin.

SAMSON. Je bent ouder geworden, vetter, en je ogen liggen dieper in hun kassen, je hebt een enorme rimpel boven je dikke plopneus en je rechterkaak is opgezwollen.

ARIEL. Pardon?!

SAMSON. Je hebt de kop van een Noord-Amerikaanse bizon. Je kont steekt een halve meter achteruit en je haar is gegroeid. Je lijkt wel een poedel.

ARIEL. Een poedel?!

SAMSON. Ja! Een poedel!

ARIEL. En waar is jouw haar gebleven?!

SAMSON. Mijn haar?

ARIEL. Jouw haar, ja! Je lijkt wel een kletskop! Een ondermaats plagiaat van Lambik!

SAMSON. Ik hou niet van haar... en zonder haar, dat geeft extra kracht.

ARIEL. Je bedriegt mij toch niet? Met haar?

SAMSON. Maar ik heb geen haar!

Korte pauze. Van mekaar weg.

ARIEL. Ter zake. Waar is mijn geld, Astanovic?

SAMSON. Je geld, Stepanovic?

ARIEL. Het geld dat ik je geleend heb. Je bent toch naar hier gekomen om me dat terug te bezorgen?

SAMSON. Directeur Stepanovic, ik heb je geld niet.

ARIEL. Ah! Ik meen mij te mogen herinneren dat ik aan de genaamde Samson Astanovic de som van honderdduizend euro heb geleend om een zaak uit

de grond te stampen in... potgrond! En hij zou mij die lening zo snel mogelijk terugbetalen.

SAMSON. Haha, jouw geld! Dat is straf!

ARIEL. Wat is straf?

SAMSON. Dat je haar zo gegroeid is.

ARIEL. Mijn haar? Dat ik mijn geld terug wil! We hebben je familie van in 't begin gesteund hier in België, maar ik, ik ben zakenman en jouw deadline is verstreken.

SAMSON. Dat durf ik te betwisten.

ARIEL. Luister eens, Astanovic, meneer de werkmán, je moet je niet slimmer voordoen dan je bent. Heb je mijn geld of heb je mijn geld niet?

SAMSON. Slimmer voordoen, meneer de directeur? Zijn werkmannen te min voor jou? En had jij soms geen last van... een ingroeiende teennagel?

ARIEL. Ja.

SAMSON. Voilà!

ARIEL. Hoe, voilà? Als je me mijn geld niet snel terugbezorgt, zend ik de politie op je dak.

GLORIA. Ariel, sorry dat ik jullie conversatie stoor, maar je gaat te laat komen of ben je 't vergeten?

ARIEL. Hu? Te laat? Vergeten?

GLORIA. De podoloog?

ARIEL. Oeps! De podoloog! Is 't al zo laat, Gloriaatje?

GLORIA. Ja.

SAMSON. De wie?

GLORIA. De podoloog.

SAMSON. Waarom?

GLORIA. Zijn voeten.

ARIEL. Mijn voeten.

SAMSON. Aah, je voeten.

ARIEL. En jij mijn geld! Zo snel mogelijk!

(Countdown, strobo.)

ACT VI – OP STRAAT

DE FIETS VAN JULIE

Romelu, Jonas en Johan op langs de ene, en Julie met haar fiets op langs de andere kant.

JULIE. Je zat niet op facebook gisteren?

ROMELU. Ja, 'k weet het. Te veel huiswerk.

De vier meisjes op. Karen en Mieke gaan tussen Julie en de fiets staan.

JONAS. Ik heb ook mijn huiswerk gemaakt. Bij Evelien thuis. Op haar kamer. Keicool, man.

KAREN. Echt hè, bij Evelien. Die zit toch niet in jouw klas?

JONAS. Moet dat? Een beetje stretching voor LO. Superspannend oefeningetje.

MIEKE. Boeit niet.

KAREN. Wij hebben superveel huiswerk en een boekbespreking voor Nederlands, maar wij doen dat samen, hè ladies? Iemand anders zal dat helemaal alleen moeten doen.

Arjan laat stiekem een band leeglopen, verwijdert het zadel of de bel, enz...

SUZAN. Waarom moet ik dat helemaal alleen doen?

KAREN. Jij niet Suzan. Ons Pools trutteke, natuurlijk.

ROMELU. Wij hebben weer een taak gekregen van die van wiskunde.

LEERLING MET VRAAG. (*Op.*) Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Huistaken tellen toch mee voor 't rapport?... Nee?... (*Af.*)

JONAS. Die van wiskunde is keicool, maat. Een echte vamp. Die haar eierstokken zijn voortdurend aan 't dansen.

KAREN. Een vamp? Een ramp, ja!

ARJAN. Die boeit toch niet?

JONAS. Ze is wel keiswag geschminkt.

JOHAN. Die van geschiedenis heeft gisteren een coole mop verteld. Allez ja, cool... Er zaten twee bomen in haar klas en die twee bomen waren altijd maar aan 't babbelen. Weet je wat ze zei tegen die bomen?

ARJAN. Nee.

JOHAN. Ze zei: als jullie niet zwijgen, ga ik jullie schorsen.

SUZAN. Hoe, schorsen?

ARJAN. Echt hè.

MIEKE. Echt hè. Als je keiveel wil lachen, moet je economie doen, bij deze hier.

Ze toont foto's op haar iPhone.

JONAS. Wow, cool! Jij neemt foto's tijdens de les?

MIEKE. Waarom niet?

ARJAN. Schoon.

KAREN. Op foto lijkt hij op de vader van Julie.

MIEKE. Nee. Op die van Nederlands, de vader van Johanna!

KAREN. Ja, die heeft even weinig haar als Samson, de vader van truttemie daar.

ARJAN. In 't echt is hij wel schoner.

MIEKE. Ik zet ze straks op facebook en op snapchat. En hier, onze directeur. Wat denk je daar van?

ARJAN. Boeit niet!

MIEKE. Aah, die is superschoon.

ARJAN. Echt hè, staan die zijn benen echt zo krom of is dat photoshop?

KAREN. Die heeft zo'n super o-benen.

SUZAN. Dat zijn toch mooie benen?

KAREN. Nee, Suzanne. Kom ladies, naar de Shake.

De vier meisjes af langs de ene, de twee jongens af langs de andere kant.

JULIE. Straks op facebook?

ROMELU. Misschien wel, als ik mag van mijn papa.

JULIE. *(Ze ziet de fiets.)* Oh nee... Weeral...

(Countdown, strobo.)

POLITIE: *(Op.)* Hoofdinspecteur Donald en inspecteur Muylle. Federale recherche. Al dertig jaar speuren wij criminelen op alsof we ze zelf op maat gesneden hebben. Oerdegelijk, onverschrokken en onverbiddelijk zijn wij. Deze kwestie gaat over geld. Het gaat altijd over geld. Maar wij hebben de dader in het vizier en we zullen spoedig overgaan tot arrestatie. Op ons kan u rekenen, want anders... Muylle!
(Beiden af.)

ACT VII - BIJ GLORIA

Gloria zit knusjes naast Samson in de zetel.

SAMSON. Als die Duitser denkt dat hij met mijn voeten mag spelen, dan zal hij raar opkijken.

GLORIA. Blijf kalm, Samson.

SAMSON. Ik kwam gewoon mijn geld halen.

GLORIA. Je geld halen?

SAMSON. Toen we samen nog onderaan de ladder stonden, heb ik Ariel wat geleend omdat hij zijn portefeuille toevallig had vergeten. Voor een koersfiets. Hij is de ladder opgeklimmen en ik ben blijven staan.

GLORIA. Koersfiets? Er staat daar zo'n geval te roesten in de garage. En hardrijden, pf... dat doet Ariel al jaren niet meer. Ik dacht dat jij *hem* geld moest?

SAMSON. Dat zal wel! Kom, laat maar...

GLORIA. Ja. Laten we liever genieten met ons tweetjes. Hier bij mij is 't aangenaamer en properder dan op school.

SAMSON. Properder... En Romelu?

GLORIA. Die zien we voor vanavond niet terug. Eindelijk zijn we eens gezellig bij mekaar in een meer classy omgeving.

SAMSON. Gezellig bij mekaar...

GLORIA. Oh, Samson Galaxy, mijn Griekse God. Bij jou voel ik mij zo goed. Denk ik toch.

SAMSON. Denk je? Gloria, bij jou voel ik mij ook zo... zo soepel. Denk ik toch.

GLORIA. Mijn kloeke held. Met jou zal ik hopelijk gelukkig worden.

SAMSON. Houden wij wel genoeg van mekaar om gelukkig te worden, mevrouw Gloria?

GLORIA. Wij hebben niet bepaald een vleselijke relatie, maar er is toch iets... hartstochtelijks.

SAMSON. Hartstochtelijks? Ik weet zo niet...

GLORIA. Ah nee?

SAMSON. Misschien moeten we proberen... onze relatie een flinke boost te geven... Zouden we... zou jij...

GLORIA. Ja?

SAMSON. Zou jij met mij... eens... 't Is maar een idee, hè... Zou jij met mij eens...

LEERLING MET VRAAG. (*Op.*) Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Mag ik eens naar 't toilet? In 't Frans? Euh... *Moi, faire pipi? ...Nee... (Af.)*

SAMSON. ... eens in bad willen?

GLORIA. In bad?

SAMSON. Zo'n lekker heet, stomend bad. Om onze relatie te testen, om te zien of we mekaar écht graag zien. Een bad vol met dik, smeuiġ schuim.

GLORIA. Dik, smeuiġ schuim?

SAMSON. We kunnen natuurlijk ook op reis gaan of gewoon trouwen.

GLORIA. Raar... Maar ik zal erover nadenken, over dat bad.

SAMSON. Zo'n lekker, heet stomend bad, met van dat...

GLORIA. Ik vind dat eigenlijk niet zo leuk.

SAMSON. Nee?

GLORIA. Ach, Samson. Zo'n mooie naam. Als jong meisje droomde ik van een vent die Samson heette.

SAMSON. Ik hou niet van mijn naam. Hij past niet bij mij. Ken jij een Poolse Vlaming die Samson heet?

GLORIA. Die naam heeft stijl en hij past perfect bij jou, zoals een dekseltje past op een potje. Een schroefje in een moertje. Zo mannelijk, zo macho, zo opwindend.

SAMSON. Ik ben ervan overtuigd dat er mooiere namen zijn: Apollo, Othello. Cupido... Die klinken intelligenter dan *Samson*. Daar ben ik van overtuigd.

GLORIA. Maar nee, Samson klinkt vreselijk intelligent. *Samson* klinkt zo grrrrrr...

OUDER MET GSM. (*Op.*) Madam van Frans, 't is niet omdat het mijn dochter is, maar ze is vreselijk intelligent. Daar ben ik van overtuigd. Ik hoop dat uw manier van lesgeven aangepast is aan haar niveau. (*Af.*)

SAMSON. Ik weet het! Mooi zou gewoon *Sam* zijn, bijvoorbeeld.

GLORIA. Neeeee! Sam? Vergeet het! Dat klinkt niet voor een klusjesman!

SAMSON. Waarom niet?

GLORIA. Die naam past niet bij je hoofd. Jij hebt geen *Sam*hoofd.

SAMSON. Correctie: in Polen bestaan geen stamhoofden meer.

GLORIA. *Samhoofd!* Wel, een echt Samhoofd is... rond, vierkant, hoekig, bonkig, met haar op. Veel haar. Met iemand met zo'n hoofd zou ik nooit trouwen.

SAMSON. Trouwen? Moet dat echt? We kunnen toch eerst... in bad gaan? Zo'n heet, stomend bad, met...

GLORIA. Maar ik wil niet in bad. Hou daar over op, zeg.

SAMSON. Houden we dan niet van elkaar?

GLORIA. Ja, maar niet nu. Laat me met rust.

ACT VIII - GLORIA ALLEEN

(Facebookpagina Gloria.)

GLORIA. Waarom verpest ik alles? *(Korte pauze.)* Het enige wat ik wil is gelukkig zijn. Hoe zou dat aanvoelen? Gelukkig zijn met een echte adonis, met een gespierde vent? Weet u het, mevrouw? Of bestaat dat niet? Hand in hand gaan wandelen, samen in een zetel zitten in de tuin. Of samen in bad liggen, in lekker heet water, met een snuifje badzout. Eigenlijk ben ik daar niet zo voor te vinden, zo samen in hetzelfde bad. Jullie vinden dat misschien gezellig, maar ik vind dat eerder vuil. 't Water is troebel, zelfs met badschuim... of badolie, of eucalyptus. Een bad neem je om je te wassen. Dacht ik toch. Niet om in mekaars vuil, in mekaars haar zitten te wriemelen. Ik hou niet van... van haar. Ik droom van andere dingen, van andere foto's op facebook. Ik droom ervan iemand anders te zijn. Ben ik mezelf nog? Misschien ben ik al iemand anders? Misschien ben ik echt een bedriegster, of zo'n chichimadam. Misschien ben ik een soort dier dat regelmatig van vel verandert, zoals een salamander, en iedereen afschrikt. Ach... samen in bad en gelukkig zijn... Het lijkt simpel, maar ik verpest alles door wie ik ben. Mevrouw? Moet ik daarom naar de psychiater?

(Intro muziek geweten)

HET GEWETEN UIT CYBERSPACE

KORT EN LANG

KORT. Ze zijn ongelukkig en bang. Aan de overkant.

LANG. Ik weet het. Ze zijn kei-ongelukkig. Wie ben jij?

KORT. Ik ben Kort en dokter. En jij?

LANG. Ik ben Lang. Vroeger was ik Kort.

KORT. Hoezo, Lang?

LANG. Ja, vroeger was ik Kort en nu ben ik Lang. Meer niet.

KORT. Ik ben altijd Kort geweest.

LANG. Ben jij dan nooit langer geworden?

KORT. Integendeel. Ik verloor mijn staart, net als een salamander. En dat vond ik niet eerlijk.

LANG. Het leven is voor hen ook niet eerlijk, Kort. Daar moeten we iets aan doen. Kun jij dansen?

KORT. Dansen? Duurt dat, Lang?

LANG. Of kort, je mag kiezen.

KORT. Ik kan de maat niet houden. Net als zij. Omdat ik de tel niet kan bijhouden.

LANG. Ik vraag je toch niet om te tellen, Kort, maar om te dansen.

KORT. Dansen is geen probleem, Lang. Sterven. Dat is wat anders.

LANG. Dat begrijp ik, maar ik vroeg niet om te sterven, Kort. Ik vroeg om te dansen.

KORT. Weet ik, maar van het ene kan het andere komen, Lang. Kijk naar hen.

LANG. Een korte slow tussen 2 mensen kan toch geen kwaad?

KORT. Nee, Lang, maar een veel te lange slow kan de eerste stap zijn naar jaren van misverstanden en onbegrip. Kijk maar naar hen.

(Countdown. Strobo.)

ACT IX - PESTKOPPEN OP DE SPEELPLAATS

Julie zit op een bank met haar gsm. De vier meisjes op. Karen en Suzan langs de ene en Arjan en Mieke langs de andere kant.

KAREN. Hey, Arjan. Ça va, Mieke?

MIEKE. Ça va.

ARJAN. Hey Karen. Hoe laat is het?

KAREN. Da' boeit niet.

ARJAN. Echt hè. 't Zal gaan bellen.

KAREN. Meisjes, de zon schijnt! Vandaag een nieuwe superdag op school! En wij blijven de baas!

LEERLING MET VRAAG. *(Op.)* Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Krijgen we van- daag eens les buiten? In 't zonneke? ... Nee... *(Af.)*

KAREN. Heb je 't al gehoord, dames?

MIEKE. Wat?

KAREN. Ze droppen een nieuwe wijk achter de school.

MIEKE. Da' boeit toch niet, Karen?

ARJAN. Da' boeit niet? Een wijk ça va nog, maar mijn papa zegt dat ze die keivol vreemdelingen gaan stoppen.

MIEKE. Echt hè. Weer ambras.

KAREN. Echt hè, ladies.

MIEKE. Echt hè, ze komen naar hier om te profiteren, zegt mijn moe.

ARJAN. Om te pikken en te vechten, Mieke.

KAREN. Echt hè, mijn va zegt dat je in Brussel niet eens op je gemak naar je werk kunt door al die vreemdelingen.

MIEKE. En dat ze je bepikken.

SUZAN. Werkt jouw vader misschien in Brussel, Karen?

KAREN. Nee Suzan, mijn vader dopt. Maar ja, dat zeggen ze toch.

ARJAN. Echt hè. Mijn moeder zegt dat ook.

SUZAN. Werkt jouw moeder dan in Brussel, Arjan?

ARJAN. Nee Suzan, mijn moeder zit hele dagen in haar bubbelbad. Ze heeft dat van horen zeggen.

LEERLING MET VRAAG. (*Op.*) Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Hoe zegt men *bubbelbad* in 't Frans?... Un bloebbloeb? Wablieft? (*Af.*)

SUZAN. Dat klopt toch niet wat jullie vertellen?

KAREN. Suzan, zwijg. Echt hè, ze verneuken alles op school, zoals die Poolse daar.

SUZAN. Die spreekt wel Nederlands, hè.

MIEKE. Is dat zo speciaal, Suzan? Dat spreken we toch allemaal.

ARJAN. Echt hè, en ze bepikt ons keineig, ons Pools trutteke.

KAREN. Julietje, ga jij later ook ons werk afpakken?

ARJAN. Die Poolse plakkers maken alles kapot.

MIEKE. Echt hè. Dat zijn de ergste, de vreemdelingen waar je het niet aan ziet. Turken of Marokkanen ça va nog, maar Polen...

KAREN. Echt hè. Je ziet maar dat 't vreemdelingen zijn als ze je bedriegen of als ze beginnen te stinken. Stinken naar terpentijn.

MIEKE. Poolse terpentijn.

KAREN. Julietje, losertje, moeten we je misschien een lesje leren?

MIEKE. Hoe je iemand moet bepikken?

JULIE. Laat mij met rust. Hebben jullie niets beters te doen?

KAREN. Oei, het spreekt! Ladies, ons Pools monstertje spreekt!

MIEKE. Echt hè.

ARJAN. 't Leeft, maar da' boeit niet.

MIEKE. Echt hè. Jij plaagt ons, Julie.

ARJAN. Echt, hè. Die daagt ons uit.

KAREN. Echt hè. Durven vragen of wij niets beters te doen hebben? Ladies, hebben wij niets beters te doen?

SUZAN. We hebben nog een taak voor economie en morgen is het g.o. voor....

MIEKE. Zwijg, Suzan. Nee, trutteke, wij hebben niets beters te doen.

KAREN. Wij hebben alleen zin om vreemde luizen keiveel te pesten.

JULIE. Ik ben geen vreemde luis.

KAREN. Ah nee?

JULIE. Nee, niet meer dan jullie.

KAREN. Ladies, dat schepsel verwijt ons van vreemde luis.

ARJAN. Echt hè. Weet je waar veel luizen zitten?

MIEKE. Op jouw kop.

ARJAN. Echt hè. Op je Poolse groftige face.

MIEKE. Op je Poolse gortige bakkes.

Schoolbel.

KAREN. Komaan, dames, we moeten naar blok C, want het ruikt hier precies... naar terpentijn!

ARJAN. Echt hè. Poolse terpentijn!

KAREN. Er hangt nog een spatje verf aan je kin, terpentijn bitch!

MIEKE en ARJAN. Boeit niet!

Alle vier af.

(Countdown. Strobo.)

ACT X - JULIE ALLEEN (+ ROMELU)

(Facebookpagina Julie.)

JULIE. Kan het jullie schelen dat ik pijn heb, dat ik problemen heb? Dat is gemakkelijk... een mens pijn laten lijden en zelf rustig in uw stoel blijven zitten... *Laat haar maar sukkel met haar problemen. Straks zijn wij hier toch weg.* Maar ik blijf achter, weet u. Ik heb pijn. Pijn in mijn hart. *(Pauze.)* Het probleem is... de liefde, altijd weer die rotte liefde. Ik moet het u vertellen, begin er nu alstublieft niet over te roddelen en zet het ook niet op facebook, maar... Ik heb een lief... Ik zou het van de daken willen schreeuwen, maar... Ik durf er niet over praten, omdat ik het gewoon niet kan. Al wil ik het nog zo graag zeggen, alles blokkeert. Alsof in mijn keel een stuk hout zit en dan... zwijg ik. Zwijgen is goud, zeggen ze. *(Pauze.)* Er is zo weinig stilte. Tenzij in een bos, hoewel... met het gekwetter van al die vogeltjes... Misschien zou het goed zijn dat er overal in de wereld wat meer stilte was. Jullie zeggen niets... net als ik. Moet ik daarvoor naar de psychiater?

Romelu komt op met zijn melodica, waar hij nog steeds even vals op speelt.

ROMELU. Hé, Julie.

JULIE. Dag, Romelu.

ROMELU. Je boterhammen al op?

JULIE. Nee.

ROMELU. Ik wel. Eentje met choco, eentje met pepersaucis en eentje met Plopworst.

JULIE. Plopworst? *(Lacht.)* Ik ben blij dat ik je zie, Romelu.

ROMELU. Ik vind Plopworst lekker.

JULIE. Je ziet er precies supermoe uit.

ROMELU. Euh... Zwارة training gehad gisteren. Voetbal.

Korte pauze.

JULIE. En?

ROMELU. Niets. Gewoon. Tegen wie was je aan het praten, Julie?

JULIE. Tegen niemand, ik was aan 't zwijgen.

Pauze.

ROMELU. Julie?

JULIE. Ja?

ROMELU. Ik zie je graag.

JULIE. Hoe, je ziet mij graag?

ROMELU. Ik heb toch gezegd dat ik op u ben?

JULIE. Op mij? Maar ik moet toch ook op u zijn? Hoe zit het met een aanvraging en mij verleiden, en cadeautjes kopen?

ROMELU. Die fases sla ik over. Ik zie je gewoon graag.

JULIE. Je zegt dat zomaar luidop waar iedereen... (*Kijkt rond.*) Gelukkig is er niemand. Ben je zeker?

ROMELU. Ja, natuurlijk ben ik zeker.

JULIE. Echt zeker, Romelu?

ROMELU. Ja, Julie, echt zeker. Ik ben nog nooit zo zeker geweest. Ik zie onze toekomst in een witte wolk ginder aan de horizon. We zitten op een wit paard, jij voor mij in het zadel, en ik neem je mee over berg en dal en dan... Dan weet ik het niet meer. Dan komen er plots wolken voorschui-ven... Maar ik zie je wel graag.

JULIE. Waarom doen we dan niets? Waarom doe jij niets?

ROMELU. Ik doe toch iets.

JULIE. Waarom stuur je mij zo weinig sms'jes en antwoord je nooit op mijn Facebookberichten?

ROMELU. Omdat het niet mag tijdens de les. Zend jij mij dan zoveel berichtjes?

JULIE. Ik moet altijd eerst iets zenden voor ik van jou wat krijg.

ROMELU. Ja, maar jij zendt tijdens aardrijkskunde en trouwens... Ik ben... verlegen.

JULIE. Verlegen? Jij Romelu, de vedette van de school?

ROMELU. Ja. Ik, Romelu. De vedette van de school. Mooie vedette...

JULIE. Ik vind dat schoon, dat jij verlegen kunt zijn.

Alarm.

ROMELU. Sorry, dat beest zit weer op mijn gsm. Ik moet dringend...

JULIE. Beest op je gsm? Je gsm is toch gewoon je telefoon?

ROMELU. Ja, oké, mijn telefoon... Eigenlijk is 't een app... Laat maar. Wat heb jij nu?

JULIE. Wiskunde.

ROMELU. Ik aardrijkskunde. (*Kijkt naar gsm.*) Maar jongens! Dat beest is er weer!

(Countdown. Strobo.)

POLITIE: (*Op.*) Hoofdinspecteur Donald en inspecteur Muylle. Federale. Al dertig jaar lossen wij misdaden op alsof we ze zelf beraamd hebben. Oerdegelijk. Onverdroten. We hebben met de directeur van (*Naam school*) gesproken en alles wijst in dezelfde richting, in een vreemde richting. Maar wees gerust. Op ons kan u rekenen om dit op te lossen, want anders... Muylle! (*Beiden af.*)

(Muziek.)

ACT XI - BIJ GLORIA EN ARIEL

Gloria zit in de zetel met een hele stapel verbeterwerk. Ariel werkt aan zijn brief.

ARIEL. *“Niet dat ik twijfel aan uw electorale capaciteiten, edelachtbare. Ik hoop dat u daar ook niet aan twijfelt, want – als ik zo vrij mag zijn het te melden, excellentie – twijfel is niet goed voor de gezondheid. Niet dat u eruit ziet alsof u van een slechte gezondheid zou genieten.”*

GLORIA. Schattie, ik wil gelukkig zijn, maar wij zijn alleen met onszelf bezig. Overal afgeborsteld verschijnen, op tijd komen, op tijd slapen, op tijd eten, op tijd plassen, ik haat het en die bel op school... haat ik ook.

ARIEL. Tegen wie zeg je 't, Gloriaatje?

GLORIA. Tegen jou, mijn liefste schattie en ik zou het appreciëren als jij eens naar mij wou luisteren.

ARIEL. Vooruit dan, leg het eens uit. Ik luister.

Terwijl Gloria vergeefse pogingen onderneemt om wat te zeggen, komt een ouder met gsm op.

OUDER MET GSM. (*Op.*) Madam van Frans, mijn dochter verstaat geen kneit van uw lessen. Wanneer gadet ne keer goed uitleggen? Gij spreekt begot gedurig aan Frans! Hoe wilt ge dan dat dat kind naar u luistert? (*Af.*)

ARIEL. Dat is duidelijk. Als 't dan mag, komt er niks. Typisch. Ty-pisch.

GLORIA. Ariel, schattie, luister, luister alsjeblieft! Laten we weggaan en opnieuw beginnen. Misschien kunnen we verhuizen naar Duitsland.

ARIEL. Naar Duitsland? Wat moet ik naar Duitsland gaan doen? Ik ken daar niemand.

GLORIA. Laten we weggaan van alles en iedereen, weg van wat de mensen denken over ons. Ergens anders beginnen met een blanco blad. Ik zou Duits kunnen geven in een school.

ARIEL. Jij Duits geven? Je bent getikt.

GLORIA. Ergens in een romantische hut in de Beierse Alpen. Berchtesgaden schijnt goed te zijn.

ARIEL. En jij bent goed getikt. Mijn lijf is daar te moe voor.

GLORIA. Weg van alles in Berchtesgaden, in een lieflijk hutje met een geit of twee. Ik kan ze melken en kaas maken en... ik droog saucissen.

ARIEL. Compleet getikt, zei ik toch.

GLORIA. Maar voor de seks ben ik niet getikt?

LEERLING MET VRAAG. (*Op.*) Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Die namiddag over seksuele voorlichting, telt die mee voor 't examen? Nee... (*Af.*)

ARIEL. Klopt het dat onze Romelu met één van die Astanovicen aanpapt?

GLORIA. Ja.

ARIEL. Mijn zoon met een intellectueel minderwaardige soort als de Astanovicen?

GLORIA. Dat is sociaal werk, Ariel. De hogere klasse verheft de lagere klasse.

ARIEL. En in 't Nederlands betekent dat?

GLORIA. Romelu en Julie zijn zoals Romeo en Julia, maar dan trendy.

ARIEL. Je gaat die Astanovic hier dus binnenhalen? Die Polen veroveren heel Europa en nu ga jij er zelfs voor zorgen dat ze in mijn eigen huis de lakens komen uitdelen.

GLORIA. Misschien zal onze Romelu zijn lakens zelf wel uitdelen.

ARIEL. Jouw Romelu de lakens uitdelen? Pf! De vrouw is overal baas en onderschat die Poolse onderkruipers niet. Onze Duitse voorouders zijn naar hier gekomen om het lot van de mensen te verbeteren en orde op zaken te stellen, maar die Polen dat zijn... salamanders.

GLORIA. Salamanders?

ARIEL. Die Polen vreten je helemaal op, van binnen uit, zoals salamanders.

GLORIA. Wat een racistische vergelijking!

ARIEL. Ik ben geen racist en dat is geen vergelijking! Maar die perverse pokdalige Poolse plakkers peuzelen aan je huid zoals salamanders.

GLORIA. Overdrijf nu niet. Julie en haar vader zijn hier geboren en getogen.

ARIEL. Overdrijven? 't Zit in hun genen. Je kent toch salamanders?

GLORIA. Niet persoonlijk.

ARIEL. Salamanders zien eruit als wormen. Ademen langs hun huid, zuigen lucht naar binnen als roofdieren. Shshshs... En hun gifkliertjes zijn net kleine kanaaltjes des doods. Dàt zijn salamanders! Dàt zijn Polen!

GLORIA. Jij verkoopt racistische praat!

ARIEL. Ik verkoop geen...! Straks stapt u hier buiten en de speelplaats en alle schoolgebouwen zitten tjokvol salamanders, die over elkaar klauwen en kruipen en krieuwelen en wriemelen en krabben en knarsen! Uw bad zit vol salamanders! En uw broek! En uw bord soep! Een tsunami van Poolse beestjes!

GLORIA. Jij hebt gezopen!

OUDER MET GSM. (*Op.*) Madam van Fraans, gij hét gezope, zeiker? Gij hét ne pik op man dochter en dat pik ik ni, wette da? Hoe godde da oplosse? Want ik stap nor de direkse, zenne! Goe weite! (*Af.*)

GLORIA. Moet jij Samson nog geld?

ARIEL. Pardon? Hij moet mij nog geld, ja en zijn deadline is al lang verstreken. Waarom?

GLORIA. Gewoon.

ARIEL. Zoveel interesse voor die simpele werkmens, Gloriaatje? Ik had het over onze Romelu en die... die Julie. En salamanders en die hebben geen seks.

GLORIA. Voor seks is 't nog wat vroeg bij onze Romelu.

ARIEL. De jeugd van tegenwoordig is daar vlug bij, maar dat een Stepanovic zich zou verlagen tot een Astanovic... Over mijn dood lijkt!

GLORIA. Wij waren er ook vlug bij, toch?

ARIEL. Ja maar, Gloriaatje... Dat was vroeger. Toen was ik nog soepel... en toegeeflijk.

GLORIA. Toegeeflijk? En als hij haar graag ziet?

ARIEL. Haar graag zien? Wat weet die daar nu van?

GLORIA. Wat weet jij daar van?

ARIEL. Van wat?

GLORIA. Van graag zien.

OUDER MET GSM. (*Op.*) Madam van Frans, waarom moet mijn enige dochter zich voor u kapot studeren als u zelf niet meer dan twintig uur per week werkt? Ik denk niet dat u graag kinderen ziet. (*Af.*)

ARIEL. Zeg, wie komt er nu eigenlijk naar je drink?

GLORIA. Jij luistert niet naar mij! Iedereen komt naar mijn walking receptie.

ARIEL. Iedereen? Dus die achterbakse werkman ook?

GLORIA. Natuurlijk. Samson en Julie zijn welkom op mijn trendy feestje.

ARIEL. Jij gaat die Polen dan toch uitnodigen. Heb ik hier eigenlijk nog iets te zeggen?

GLORIA. Nee.

ARIEL. D-day dus. Zet alle deuren en vensters wagenwijd open en laat de Polen ons land maar binnenvallen!

GLORIA. Juist. En laten wij voor één keer geen ruzie maken.

ARIEL. Dat komt perfect in orde, want ik heb hier toch niks te zeggen... *Wat is cultuur, zal u zeggen, meneer de minister? Of misschien zegt u niets. Dat is dan voor uw rekening. Dat moet u zelf maar weten. Maar cultuur met een grote K, meneer de minister, cultuur is muziek en muziek is opvoeding! Wat is opvoeding zal u zeggen? Wel, vermits u niet antwoordt, zal ik het zeggen! Opvoeding is belangrijk, opvoeding is muziek! En wat is muziek, meneer de minister?! Wel, muziek is cultuur en cultuur is... (Ad lib.)*

ACT XII - DE SPEELPLAATS

Jonas en Johan op.

JONAS. Keicool, frisse lucht. Wat een supersaaie les. ‘Rosa, rosae, rosas’, pfff, die Romeinen konden nogal zagen! Gelukkig kon ik onder de bank chatten met Merel en Britt. Keileuk. But first... Let me take a selfie! (*Doet het.*)

JOHAN. Jonas, mag ik eens een vraag stellen?

JONAS. Nu niet, Johan. Ik heb het druk.

JOHAN. Oké.

De vier meisjes op.

JONAS. Hey ladies, alles kits achter de rits.

KAREN. Achter onze rits wel, Jonas. Maar bij jou...

ARJAN. Schone rits, maar er zit niks achter.

JONAS. Wees niet ongerust, wat daar achter zit, wil je niet zien.

MIEKE & ARJAN. Striptease on the floor! Striptease on the floor!

KAREN. Kom, ladies, da' boeit niet. 't Zal een kei-jong salamandertje zijn in dat broekje.

JONAS. Salamandertje? Je zou keiveel verschieten, dames!

LEERLING MET VRAAG. (*Op.*) Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Gaan we eens een klasgesprek houden rond seksualiteit, toe-oe? Ha... Tijdens de functioneringsgesprekken... (*Af.*)

KAREN. Ken jij dat, Mieke, een salamander?

MIEKE. Dat heeft pootjes en 't lijkt op Polen?

SUZAN. Polen lijken toch niet op salamanders?

MIEKE. Zwijg, Suzan.

KAREN. Echt hè. Salamanders veroveren de wereld. Ze komen uit China (*Ze doet een Chinese salamander na.*) en ze kruipen op hun kleine pootjes West-Europa binnen.

ARJAN. Boeit niet, Karen!

KAREN. Als salamanders hun staart laten vallen zijn het wormen. Op hun kousepootjes pakken ze heel de wereld in met hun slijmerige gedoe.

SUZAN. Ik heb al eens een salamander gezien, maar die leek niet...

KAREN. Echt hè, Suzanne. (*Tot het publiek.*) Zit daar zo niet te kijken. Is er misschien iemand gestorven? U weet natuurlijk beter dan wij wat salamanders zijn. Wij zitten wel in de Wetenschappen, hè! Al eentje van dichtbij gezien? Wie weet zitten er geen salamanders in de zaal of op school om ons te vergiftigen en op te eten. Of straks wanneer u naar buiten gaat, op de speelplaats, in de schoolgebouwen.

JONAS. Jullie zijn keizotte dozen.

MIEKE. *Al wa ge zegt zijde zelf!*

KAREN. Straks wrijft er iemand tegen uw arm of uw been en hopla! Ik waarschuw u: hun gif werkt supersnel. Daar zie, die mevrouw wordt precies al duizelig, van 't horen alleen. 't Gif zit al in haar bloed.

Romelu op met zijn gsm.

LEERLING MET VRAAG. (Op.) Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Die laatste overho- ring, telt die mee voor 't rapport? ... Oh nee... (Af.)

KAREN. Ons Pools sletje met haar x-benen is ook een salamander.

JONAS. Laat haar met rust.

ARJAN. Tuttut... Tegen vreemde luizen doen wij zo... (*Middenvinger.*)

MIEKE. Yes, salamanders... moet je zo aanpakken. Laat ze niet wegkruipen onder hun steen.

KAREN. Rustig ladies, beleefd zijn tegen ons Pools monstertje. Jonas, ventje, salamanders...

ARJAN. ...moeten wij niet.

MIEKE. Echt hè. Turken en Marokkanen, ça va nog.

KAREN. Ja, ça va en in Turkije is 't zo zaaalig om op vakantie te gaan. Maar in Polen!

ARJAN. Echt hè. Zo'n Marokkaanse blote bast, ça va.

MIEKE. Ja, allemaal ça va. Maar Polen, wa's da' jong?! Dat is zoals ijsgekoelde coca-cola.

KAREN. Cola zero of cola van den Aldi.

SUZAN. Ik lust wel cola van den Aldi.

ARJAN. Echt hè.

ROMELU. Is 't nu genoeg!

Hij gaat dreigend voor Karen staan.

KAREN. Oei, oei! Ons ventje wordt keiboos.

ROMELU. Ik ben het beu, hoor je dat!

JONAS. Dan heb je nog niets gezien! Wacht tot ik boos word!

KAREN. Oei oei, ladies, worden wij bang?

MIEKE. Bang? Boeit niet.

ROMELU. Kom, bol het af!

MIEKE. Jongentje toch. Waar bemoei jij je mee? En nog iets, wat is dat altijd met je stomme gsm en dat lawaai?

ROMELU. Hou ermee op. Kijk naar jezelf en laat ons met rust.

KAREN. Kijk zelf naar jezelf. Wat is dat met je gsm, vroeg ik.

JONAS. Bol het af!

ARJAN. Kom, we zijn weg. Jonas zijn nek wordt te swag. Straks ontploft hij nog. Boemshakalaka boem!

MIEKE. Echt hè.

De vier meisjes af.

JOHAN. Mag ik eens een vraag stellen alsjeblieft?

ROMELU. Doe dat straks, Johan. *(Afm et Jonas.)*

JOHAN. Ook, goed. *(Af.)*

(Countdown. Strobo.)

POLITIE. *(Op.)* Hoofdinspecteur Donald en inspecteur Muylle. We vangen al dertig jaar criminelen in ons politienet alsof we het zelf gebreid hebben. Ons net is oerdegelijk en kleinmazig. Het sluit zich meer en meer rond de op geld beluste misdadiger. Straks maakt hij een kapitale fout en dan pakken we hem, want anders... Muylle!
(Beiden af.)

(Muziek geweten.)

HET GEWETEN UIT CYBERSPACE

VOOR EN TEGEN

TEGEN. Ze zijn ongelukkig en bang. Aan de overkant.

VOOR. Ik weet het. Ze zijn keiongelukkig en ik kan daar niet tegen. Wie ben jij?

TEGEN. Ik ben Tegen en jij?

VOOR. Ik ben Voor, Tegen. Kun jij hun geluk rijmen?

TEGEN. Ja, Voor, ik kan hen rijmen, maar mijn keel staat droog.

VOOR. Ik vraag je toch niet om te drogen, Tegen, maar om hen te rijmen.

TEGEN. Ik zou wel willen, maar ik kan niet.

VOOR. Je kan, Tegen, meer dan je denkt.

TEGEN. Maar ik denk niet, Voor.

VOOR. Hoe bedoel je ?

TEGEN. Gewoon, dat mijn brein niet meer kan denken als het in grote nood verkeert.

VOOR. Dat wil ik best geloven, maar ik vroeg je toch niet om verkeren, Tegen.

TEGEN. Ik weet het, maar het overvalt mij plots, Voor.

VOOR. Dat valt tegen, Tegen. Wil je echt niet proberen hen te rijmen, en hen gelukkig maken?

TEGEN. Ik zei toch: mijn keel staat droog.

Echt, dat hoeft geen betoog.

VOOR. Goed, laten we dan even pauzeren.

Daarna kunnen de kansen keren.

* * * * *

DEEL 2

(Countdown. Muziek.)

ACT XIII - ERGENS OP SCHOOL

SAMSON ALLEEN (+ GLORIA)

(Facebookpagina Samson.)

SAMSON. 't Staat misschien al op facebook, dat ik niet goed bezig ben, dat ik mensen bedrieg. Dat is niet normaal. Dat een deksel op een potteke past, dat een trottinette geen pedalen heeft en een brommer geen deuren, dat een kat haar poot niet opheft om te plassen, dat vind ik allemaal normaal. Dat de tv aangaat als je hem aanzet, is ook normaal. Hoewel... Soms zit een mens zich onnozel te duwen op het knopje van de afstandsbediening en dan gaat de tv aan en uit en aan en uit. Dan ga je achteraan de toestellen wroeten en frutselen om tussen die spaghettidraden te vinden wat er scheelt, maar er scheelt niets! Om zot te worden! Ik ben niet goed in knopjes, moet u weten. Te klein voor mij. Ik ben meer de man van het brute werk, van de voorhamer, van cementzakken en bakstenen, van sleuren en heffen. Ik ben slecht in kleine knopjes. Dat is normaal met mijn dikke vingers. Hé? Vindt u dat niet normaal? Maar ik bedrieg ook mensen. Vindt u dat misschien normaal? Of moet ik daarvoor naar de psychiater?

GLORIA. Hey, Samson.

SAMSON. Mevrouw Gloria, gegroet. Ik heb de zaal klaargezet voor je drink van vanavond.

GLORIA. Bedankt. Mijn walking receptie wordt een classy drink.

SAMSON. Ik dacht zo... Past het wel dat ik kom? Want Ariel zal daar ook... Ik wil gerust thuisblijven, hoor en wat staan schilderen in een hoek.

GLORIA. Ariel, die egoïst... Hij zal niet eens merken dat je er bent. Luister, Samson, ik vind het niet meer dan normaal dat jij er bij bent.

SAMSON. Normaal... Mooi weertje vandaag hè, Mevrouw Gloria.

GLORIA. Samson, als jij over 't weer begint, dan ben ik zeker dat je wat anders bedoelt.

SAMSON. Ik bedoel ook wat anders.

GLORIA. Weet ik, want ik vergis mij nooit.

OUDER MET GSM. (*Op.*) Madam van Frans, u hebt bij mijn dochter een half punt te weinig aangerekend. Beseft u wel dat ze zo minder punten zal hebben op haar rapport? Hoe gaat u dat oplossen? (*Af.*)

SAMSON. Ja...

GLORIA. Zoals de meeste vrouwen met stijl... vergis ik mij nooit.

SAMSON. Nee...

GLORIA. En ik heb meestal gelijk.

SAMSON. Ha ja?

GLORIA. Ja. Zoals de meeste vrouwen van stand heb ik meestal gelijk.

SAMSON. Ja, dat klopt.

GLORIA. Dat houdt niet in dat je verplicht bent om me daarom altijd gelijk te geven.

SAMSON. Ja. Euh... Neen!

GLORIA. Wat is 't nu? Ja of nee?

SAMSON. Niks, nee... niks. Gewoon.

GLORIA. Hoezo *niks*? Wat is dat voor een antwoord? *Niks*. Wat scheelt er met jou, zeg? *Niks!*

SAMSON. Maar, Gloria. Wat heb ik verkeerd gezegd?

GLORIA. *Niks*. Niks heb jij verkeerd gezegd. *Mooi weertje vandaag hè, Mevrouw Gloria*. Met je Poolse minnaressen lukt dat misschien, maar niet met mij. Denk jij dat een klassenvrouw als ik zonder meer met zich laat sollen?

SAMSON. Maar ik heb geen Poolse minnaressen. Ik ga al jaren niet meer naar Polen. Ik woon hier, ik ben werkmans in deze school en jij bent mijn minnares. En ik heb niet met jou gelachen.

GLORIA. Ah nee? Dan scheelt er wat aan mijn gehoor. Misschien is dat normaal voor een dame van mijn leeftijd!

SAMSON. Maar ik...

GLORIA. Of ben ik zo'n stomme trien die zich alles inbeeldt?

SAMSON. Maar ik zeg toch n...

GLORIA. Doe gerust. Zeg maar luidop dat ik een domme koe ben.

SAMSON. Enfin, Gloria...

GLORIA. Iedereen bedriegen en met de mensen komen lachen. Jezelf al eens goed bekeken, Poolse leugenaar? Met je scheve voeten. En dat heeft niet eens haar op zijn kop.

SAMSON. Nu ga je te ver! Geen kritiek op mijn haar!

GLORIA. Wat?

SAMSON. Sorry, maar begin niet over mijn haar!

GLORIA. Welk haar?

SAMSON. Gloria, jij bent veranderd de laatste tijd.

GLORIA. Ik? Veranderd? Jij, ja. En dat noemt zichzelf Samson. Kletskop!

SAMSON. Had je mij liever gezien met van die blonde Duitse pijpenkrullen, zoals een poedel? Lach niet met mijn haar! Spot niet met mijn eergevoel als man!

GLORIA. Man? Pf! Je botten zijn zelfs te klein voor een echte man.

SAMSON. Mijn botten? Dat zijn bikerboots, hè zeg!

GLORIA. Brommerbotjes. Hoe belachelijk! Je hebt niet eens een brommer.

SAMSON. Nee, een brommer niet, maar wel een fiets.

GLORIA. Jij komt altijd met van die absurde, surrealistische argumenten aandraven. Bij jou zit een vijs los.

SAMSON. Een vijs? Bij jou zit er een hele zak vijzen los! Zal ik jouw boekje eens opendoen?

GLORIA. Doe maar. Naar jouw domme praat luistert toch niemand.

SAMSON. Ik... Ik zal Ariel alles vertellen.

GLORIA. Voor zover ik weet valt er niks te vertellen.

SAMSON. Nee? Dat wij hier elke week in de zetel liggen te smossen. En dat het niet voor de verf is dat je bij mij komt, maar voor de seks!

GLORIA. Seks! Ah, Zo noem jij dat?

SAMSON. Seks, ja! ... Hoe noem jij dat dan?

GLORIA. Ik? Vervelend!

SAMSON. Vervelend? Mens... jij... 't Bloed van onder mijn nagels!

GLORIA. Bloed? Verf zeker. Je zou ze beter eens manicuren, vuilaard.

SAMSON. Laat mij met rust. Bedriegster!... Onkruid!

GLORIA. Weet jij waar onkruid groeit?

SAMSON. Nee.

GLORIA. Op jouw kop, lompe boer.

SAMSON. Stomme boerin! (*Gloria lacht.*) Ja, lach maar. Er spuit gif uit je mond, madam chichi. Doe zo verder. Dan bekijk ik je niet meer op school.

GLORIA. Wie houdt je tegen? Doe maar. Eindelijk je rundskop uit mijn ogen, en eindelijk gelukkig zijn.

SAMSON. Rundskop! Oh!... Gifmadam! Ik vertel het allemaal aan Ariel, ik vertel hem... dat ik... je... graag zie, dat ik je graag heb gezien, maar dat het, allez, dat het ondertussen al veel minder is!

Samson gaat verslagen weg. Gloria, verontwaardigd, neemt de andere kant.

ACT XIV - ERGENS ANDERS OP SCHOOL

ROMELU ALLEEN (+ JULIE)

(Salamanderapp op tv.)

Romelu op met de melodica. Hij kan er nog steeds niet op spelen.

ROMELU. Meneer, weet u of Julie mij graag ziet? Want het is soms een rare. Mevrouw, moet ik haar vragen of ze me tof vindt? Ik zal zeggen dat alles aan haar supermooi is. Ik bedoel, bijna alles, maar dat ga ik niet zeggen, want dat heeft tenslotte weinig belang. Ik wil gewoon gelukkig zijn met haar, en dat betekent: zo lekker lui samen in een bubbelbad zitten.

U liegt soms toch ook, meneer? Een leugentje om bestwil misschien? Zo van: *“Je ziet er fantastisch uit vanmorgen, schat.”* Ook al lijkt het of ze net door een vleesmolen werd gehaald, met van die wallen onder haar ogen waar je papillotjes kunt van draaien of een gezicht waar je hout kan mee schaven. *(Korte pauze.)* Ik vind Julie wel fantastisch. Dus, dan kunnen we... trouwen of samenwonen en daarna een leven lang gelukkig zijn. Of niet? *(Korte pauze.)* Of moet ik wat rond de pot draaien, meneer? Eerst een serieus onderwerp aansnijden, iets uit de krant of uit Reyers Laat. Kwestie van intelligent over te komen. Dan zachtjes over haar knietje wrijven, diep in haar oogjes kijken, haar handje vasthouden en dan mijn move: zeggen dat ze er fantastisch uitziet vandaag. En dan mijn ultieme move; vragen: *“Zie je mij graag?”*

JULIE. Romelu?

ROMELU. Oh, Julie. Ça va?

JULIE. Ça va, Romelu. Alles oké?

Korte pauze.

ROMELU. Nee. Die van Nederlands had het over een ramp. *(Hij gaat zitten.)*

JULIE. Een ramp? *(Ze komt naast hem zitten.)*

ROMELU. Een supererg verhaal over aarde, water, lucht en vuur, en een vliegtuig dat verloren is gevlogen.

JULIE. Wat is er gebeurd?

ROMELU. Neergestort. Allemaal keidood, zei die van Nederlands. Allemaal verloren, zoals wij.

JULIE. Verloren?

ROMELU. Ja, verloren in onze gedachten, onze gevoelens, waar we amper over durven spreken. Waar hou jij van, Julie?

JULIE. Ik? Van een beetje van alles.

ROMELU. Ja? Is er iets speciaals waar je ...

JULIE. Ik hou van dieren. Van salamanders bijvoorbeeld.

ROMELU. Salamanders? Maar...

JULIE. Ja, raar hè. Salamanders. Rare beestjes, maar die doen niemand kwaad.

ROMELU. Ah...

JULIE. Ooit al een salamander gezien?

ROMELU. Op school? Nee. Wel op mijn gsm.

JULIE. Zeg, wat is dat met je gsm? Die maakt altijd zo'n...

ROMELU. (*Ander onderwerp!*) Zit jij niet liever links?

JULIE. Voor mij gelijk. Liever links misschien.

ROMELU. Waarom links?

JULIE. Omdat rechts gevaarlijk is.

ROMELU. Gevaarlijk? Gisteren de krant gelezen?

JULIE. Nee, wij hebben geen krant. Mijn papa is daar tegen.

ROMELU. We moeten voor die van geschiedenis toch elke dag de krant lezen?

JULIE. Ja, voor die van geschiedenis moeten we zoveel rare dingen doen. Kranten zijn de schuld van alles. 't Zijn fascistten, zegt mijn papa. Voor een Pool ligt dat erg gevoelig.

ROMELU. Ze doen ook goede dingen, toch?

JULIE. Fascisten?

ROMELU. Nee, kranten.

JULIE. Papa zegt dat kranten manipuleren, dat ze 't leven van de mensen proberen kapot te maken. Zoals fascistten eigenlijk.

ROMELU. Is dat niet wat overdreven?

JULIE. Overdreven? De Duitsers zijn toen Polen binnengevallen. De mémé en de pépé van mijn papa hebben door de stront gekropen omwille van die Duitse fascistten.

ROMELU. Of zit je liever rechts?

JULIE. Nee, en je moet niet over wat anders beginnen. Papa zegt dat ze kranten moesten verbieden!

ROMELU. Ja, maar dat gaat toch ver.

JULIE. Dat is de enige manier om een normale samenleving te krijgen, waar de mensen zich niet laten beïnvloeden door de media, zeg mijn papa.

ROMELU. Je vader is nogal radicaal, lijkt mij. Een beetje rechts misschien?

JULIE. Rechts? Ga jij kritiek geven op mijn papa?

ROMELU. Nee, geen kritiek, lieveling.

JULIE. En noem mij geen lieveling als je kritiek hebt op mijn papa! Racist.

ROMELU. Maar ik heb geen kritiek. (*Korte pauze.*) Ik vind alleen dat hij wel een vreemde naam heeft, je papa: Samson. Dat is toch meer iets voor een hond.

JULIE. Verwijt je mijn papa nu dat hij een hond is? Samson is een bijbelse figuur.

ROMELU. Bijbelse figuur? Een soort poedel op tv, toch?

JULIE. Nu lach je mijn papa al vierkant uit! Is hij te min misschien?

ROMELU. Maar nee.

JULIE. Nee? Je verwijt hem van fascist en poedel. Jouw vader al eens bekeken? Dat is pas een poedel, maar dan een Duitse.

ROMELU. Ik ben ook een Duitser.

JULIE. Wat kan mij dat schelen.

ROMELU. Ik heb je vader geen poedel of fascist genoemd. Of zit ik hier te liegen?

JULIE. Jouw vader is natuurlijk beter, uit een familie met standing. Een bende Duitse dikkenekken, ja. Over namen gesproken. Ariel, dat is toch meer iets voor een zeemeermin of een wasverzachter.

ROMELU. Sorry, Ariel is een wasmiddel en geen wasverzachter.

JULIE. Ga je mij nu les geven in wasproducten?

ROMELU. Roep zo niet. Ik hou niet van ruzie.

JULIE. Ik roep wanneer ik wil en als 't je niet aanstaat, bol het dan af.

ROMELU. Excuseer? Bol het af?! (*Pauze.*) Ik vond nochtans dat je er goed uitzag vandaag en ik... ik wou je handje vastnemen, diep in je oogjes kijken, even praten over het mooie weer en je dan twee zoentjes geven, links en rechts en... en zeggen dat ik je graag zie.

JULIE. Zeg dat dan en... zie mij graag!

Ze zoent hem.

(Countdown. Strobo.)

POLITIE: (*Op.*) Hoofdinspecteur Donald en inspecteur Muylle. Federale. Al dertig jaar vangen wij misdadigers aan een zeer scherpe prijs. We zitten volop in cyberspace en de dader is bijna geïdentificeerd door onze CCU of Cybercrime Unit. U weet niet wie het gedaan heeft. U weet zelfs niet wat hij of zij gedaan heeft. Gelukkig weten wij het wel, want anders... Muylle! (*Beiden af.*)

Alarm.

JULIE. Wat een lawaai, Romelu. En wat kwam de politie hier doen?

JONAS. (*Op met Johan.*) Check this: alles kits achter de... (*Ziet Romelu die net zijn gsm in zijn zak propt.*) Oeps, problems?

JOHAN. Mag ik eens een vraag stellen alstublieft?

JONAS. Niet nu, Johan.

JOHAN. Oké.

JONAS. Zeg Rom, wat is dat met je iPhone?

ROMELU. Niks.

JONAS. Niks? Ik ben niet doof, kameradski. Ik hoor die countdown hier constant. Als ze 't op school te weten komen, pakken ze je gsm af. Wat is er?

ROMELU. Niks.

JONAS: Dat zal wel. Maar onthoud: alles komt altijd in de chacoche.

De vier meisjes op.

KAREN. Wij zijn dat lawaai kei-beu en (*Tot Julie.*) jou ook.

ARJAN. Nog altijd niet door dat we je Poolse smoel niet meer willen zien?

KAREN. Misschien, ladies, is ze een inbraak aan 't plannen.

MIEKE. Ja, Karen. En Romelu zijn kop aan 't vergiftigen met terpentijn.

ROMELU. Je mond dicht. Dan vraag ik het nog beleefd.

KAREN. How wow, jong... We krijgen tegenwind.

ROMELU. 't Wordt tijd dat iemand jullie stopt.

ARJAN. Echt hè. Meneertje wil er zich mee bemoeien.

ROMELU. Jullie verkloten alles met jullie achterbakse discriminatie. De sfeer is hier goed verpest en daardoor komt niemand nog graag naar school.

SUZAN. Ik kom wel nog graag naar school.

KAREN. Zwijg, Suzan. Romelu vindt ons en ons sfeertje niet leuk meer.

KAREN. Meneer voelt zich beter dan wij, ladies. Hij smeert zijn boterhammetjes liever samen met die Poolse slet?

MIEKE. Echt hè.

KAREN. En hij noemt mij een discriminator.

ROMELU. Omdat jij discrimineert.

KAREN. Weet je wie er discrimineert?

ROMELU. Nee

KAREN. Je moeder.

(Strobo. Muziek.)

Iedereen raakt slaags met iedereen: duwen en trekken. Alleen Jonas en Suzan raken opvallend vriendelijk met mekaar slaags. Julie staat recht en roept luid.

JULIE. Mijn moeder is dood!! (*Lange pauze.*) Mijn moeder is dood... Als je aan haar graf zou staan, zou je anders praten. Dan pas zou je voelen hoeveel pijn dat doet, je moeder moeten missen. Je vaak eenzaam voelen, als je 't moeilijk hebt, als je gepest wordt. Als je aan haar graf zou staan... (*Stilte*)

JONAS. Nu content? Zijn jullie echt dom geboren of weet je niet beter? Moet er eerst iets ergs gebeuren?

JOHAN. Iemand treiteren of eens met iemand lachen is niet zo erg. Maar als het pijn doet, dan moet je ermee stoppen.

ROMELU. Ga weg!

Lange pauze.

KAREN. Kom, meisjes. We gaan ons bokes opeten in blok A.

De 4 meisjes gaan weg.

ROMELU. Julie, gaat het? Laat je niet zo doen. Je bent een veel te gemakkelijk slachtoffer. Je moet reageren.

JULIE. Ik ben zo niet, Romelu. Ik ben niet zoals zij.

JOHAN. Mag ik eens een vraag stellen?

JONAS. Nu mag het, Johan.

JOHAN. Denk je dat kwaad worden iets oplost? Het is net hun bedoeling dat je de teugels verliest. Probeer van je af te bijten door te tonen dat je beter en slimmer bent dan zij. Overtroef hen door wijs te zijn.

JULIE. Het is niet gemakkelijk, maar ik zal het proberen.

JOHAN. Oké.

(Countdown, Strobo.)

POLITIE: (*Op.*) Hoofdinspecteur Donald en inspecteur Muylle. Federale recherche. Al dertig jaar lossen wij criminele feiten op alsof we ze zelf hebben uitgelokt. Dank zij ons oerdegelijk speurwerk weten we nu wie de spin is in het web. En we gaan er achter aan, want anders... Muylle! (*Beiden af.*)

JULIE. Wat is er aan de hand, Romelu. Wat gebeurt er op je gsm?

JONAS. Hey Dutski gladski, dat is al dagen aan een stuk. Ik move niet tot je iets zegt. Anders heb je met mij te doen.

ROMELU. Tegen niemand zeggen en zeker niet tegen mijn mama. Ik heb iets kei-stom gedaan. Ik heb een app gedownload op mijn gsm om geld te verdienen.

JONAS. Een app? Onze slimsten heeft iets gefikst.

ROMELU. Ja, ik heb iets gefikst. Een app om geld te verdienen, maar het is een corrupte app. Elke dag gaat er een alarm af en dan moet ik snel antwoorden op een vraag. Dan verdien ik duizend euro. Voilà.

JONAS. Jij Duitse idioot. Hoe kan dat nu? How, wacht. Je tikt dus het antwoord in op een vraag en je krijgt duizend euro?

ROMELU. Klopt.

JONAS. Check dat! Duizend euro per dag? Keidik wiggelend kalf, en jij gelooft dat?

JULIE. Maar, Romelu, dat kan niet?

ROMELU. Het is zo. Er staat al vijfduizend euro op mijn rekening.

JONAS. Rom Dom, maak ons geen blaasjes wijs.

ROMELU. Ik zweer het.

JULIE. Vanwaar komt die app?

ROMELU. Via via, op facebook een uitnodiging gekregen om aan een spelletje mee te doen en hopla, duizend euro.

JONAS. En bij een fout antwoord?

ROMELU. Zelfs een keidommerik als jij kan de vragen beantwoorden.

JULIE. Weten je ouders ervan?

ROMELU. Natuurlijk niet.

JONAS. Vanwaar komt dat geld?

ROMELU. Ze halen overal ter wereld superkleine sommetjes geld van rekeningen, zonder dat iemand iets merkt.

JONAS. Maar dat is gepikt geld, jong!

JULIE. 't Lawaai komt dus van internetdieven.

ROMELU. Het is geld van rijke mensen, beweren ze.

JONAS. Pikken is pikken hè! Als de politie daar achter komt, vlieg je de bak in wegens medeplichtigheid.

JULIE. Romelu, je weet toch dat je moet opletten met internet? Er wordt zoveel voor gewaarschuwd en de politie is er ook volop mee bezig.

JONAS. Iedereen zegt het en toch staat er hier een dommerik te blinken: (*Steekt beide polsen vooruit.*) "Please, berg me veilig op!"

JOHAN. Mag ik nog eens een vraag stellen?

JULIE. Doe maar, Johan.

LEERLING MET VRAAG. (*Op.*) Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Die pagina's die we in ons werkboek geschrapt hebben, moeten we die nog kennen voor 't examen? Hoe, domme vraag? (*Af.*)

JOHAN. En het is geen domme vraag. Luister maar. Als je je iPhone wegdoet, is kees toch klaar?

ROMELU. Als ik de vraag niet beantwoord, gaat er duizend euro van de rekening van mijn ouders.

JONAS. Superdom! Waar ben jij naar school geweest? Toch niet in (*Naam school.*)

JULIE. Romelu, anders ben je zo ernstig en betrouwbaar.

JONAS. Echt hè? De politie zal je vroeg of laat te pakken hebben.

ROMELU. Wat moet ik doen?

(*Countdown. Strobo.*)

POLITIE: (*Op.*) Hoofdinspecteur Donald en inspecteur Muylle. Federale politie. Wij waarschuwen al dertig jaar voor de gevaren op het internet. Alleen dikke dommeriken laten zich nog vangen, maar wij vangen... ZE. Dit is voor ons een missie, een roeping en wij zijn ongenadig, onverschrokken, keihard en oerdegelijk. Wij pakken iedereen die ons voor de voeten loopt, want anders... Muylle! (*Beiden af.*)

(*Intro muziek geweten.*)

HET GEWETEN UIT CYBERSPACE

LINKS EN RECHTS

LINKS. Ze zijn ongelukkig en bang. Aan de overkant.

RECHTS. Ik weet het. Ze zijn keiongelukkig en dat is erg. Wie ben jij?

LINKS. Ik ben Links en dokter. Ik wil hen helpen. En jij?

RECHTS. Ik ben Rechts. Kun jij voor hen de liefde bezingen?

LINKS. Ik ben een beetje hees en dat zal je misschien niet bevallen.

RECHTS. Ik vraag je toch niet om te bevallen, Links. Ik vraag je om voor hen de liefde te bezingen.

LINKS. Ben ik niet te hees?

RECHTS. Om te bevallen?

LINKS. Nee, om te zingen.

RECHTS. Hees is mooi, Links.

LINKS. Hoezo, Rechts?

RECHTS. Gewoon, Links, zoals Joe Cocker, Luc De Vos en Janis Joplin die de liefde bezingen en mensen samenbrengen.

LINKS. Zijn die zo links, Rechts?

RECHTS. Dat weet ik niet, Links, maar hees ze zijn zeker.

LINKS. Dan zal ik helpen.

(*Muziek geweten.*)

ACT XV - ERGENS OP SCHOOL

SAMSON EN JULIE PRATEN OVER MAMA

Soms lopen een paar leerlingen over de scène. Samson, in overall, heeft een verfpot en een rol bij.

JULIE. Hey papa, nog veel werk?

SAMSON. Werk genoeg, Julie. In een school hangt altijd iets los of scheef. De leerlingen maken er hier de Far West van en ik mag het repareren. Moet jij niet naar de les?

JULIE. Het is nog geen tijd. Nee, ik wou je zien, met jou eens praten, want jij bent de enige met wie ik kan praten. (*Korte pauze.*) Ik heb het nogal moeilijk. Sinds mama er niet meer is.

SAMSON. (*Knuffel.*) Kom, meisje. Dat begrijp ik.

JULIE. Ik mis haar, papa.

SAMSON. Ik weet het...

JULIE. Ik mis haar knuffel zo hard. Als ze 's avonds op mijn bed zat te vertellen over de dag die voorbij was en me een zachte zoen gaf... Ik mis haar zo vreselijk erg, papa.

SAMSON. Ik doe mijn best, kindje. (*Knuffel.*)

JULIE. Je doet dat goed papa, maar soms zou ik mama iets willen vragen of haar vertellen... over een nieuw lief.

SAMSON. Een nieuw lief, Julie?

JULIE. Ja... Nee. Ik weet 't niet.

SAMSON. Dus?

JULIE. Ik mis mama superveel en... het is niet gemakkelijk zo met een lief zijn. Ik ben zo ongelukkig als ik aan mama denk.

SAMSON. Maar, meisje toch. Dat mag hoor, ongelukkig zijn. Je moet leren... soms een klein beetje ongelukkig zijn... Je bent dus met Romelu?

JULIE. Ja, ik denk het. Ik hoop het.

SAMSON. Dat komt in orde, meisje. Dat komt in de chacoche.

JULIE. Soms ben ik liever alleen. Dan zijn er minder problemen, want met jezelf maak je geen ruzie. Het mag dan stil zijn, zo stil als in een bos.

SAMSON. Dan moet je alleen leren luisteren naar de vogeltjes die fluiten. Wanneer ik mama het meeste mis, ben ik soms ook wat eenzaam. Als je mama en ik mekaar eens diep in de ogen keken... Dat was pure magie... Alleen kun je dat niet voelen.

JULIE. Hoe voelt dat dan?

SAMSON. Kan ik niet uitleggen. Ik ben maar een simpele werkman. Mama was een verdrietdokter. Lang naar school geweest voor psychiater, maar het klikte. Dat was... als je er toch een woord voor wil... liefde. (*Lange pauze.*) Julie, waar ben ik mee bezig geweest?

JULIE. Wat?

SAMSON. Ach Julie, ik ben stom geweest. Ik heb jullie bedrogen.

JULIE. Zou mama ons kunnen zien?

SAMSON. Ik heb jullie bedrogen.

JULIE. Zou mama ons kunnen zien?

SAMSON. Ik denk het. Dat hebben we afgesproken... net voor ze stierf.

JULIE. Afgesproken?

SAMSON. Ik ging voor jou zorgen en zij zou ons in 't oog houden, over ons waken en ervoor zorgen dat er niks verkeerd liep. Dat heeft ze beloofd.

JULIE. Beloofd?

SAMSON. Ja, als er iets was, ging ze een signaal geven, een bel laten rinkelen, een alarm laten afgaan of iets dat lawaai maakt.

JULIE. Een alarm? Lawaai?

SAMSON. Iets luid om ons te alarmeren. Om ons te waarschuwen. Hoezo?

JULIE. Maar papa, dat zeg je nu pas! Ezel!

SAMSON. Ezel?...

(Countdown. Stobo.)

(Muziek geweten.)

ACT XVI - DE FEESTZAAL VAN DE SCHOOL

DE WALKING RECEPTIE VAN GLORIA

GLORIA. Hoe spanneend!! Alles moet piekfijn in orde zijn, zodat iedereen kan zien dat wij mensen van standing zijn, dat we niet een beetje trendy, maar heel veel trendy zijn.

ARIEL. *“Als ik minister van cultuur was geweest... Ik ga niet beweren dat ik een betere minister van cultuur zou zijn dan u, maar toch...”*

OUDER MET GSM. (Op.) Madam van Frans, ik ga niet beweren dat mijn Frans beter is dan het uwe, maar toch. In haar dictee heeft mijn dochter *qu'on* met *c-o-n* geschreven en u hebt dat onderstreept. Wat is daar verkeerd aan? (Af.)

GLORIA. Schattie, weeral met die brief bezig.

ARIEL. Ik kan beter iets nuttigs doen.

GLORIA. Op een exclusieve gelegenheid met klasse.

ARIEL. *“Ik wil uw welwillende aandacht vragen voor het in onbruik raken van een kostbaar instrument. Het is het instrument dat decennia lang in elk klasje van de lagere school werd bespeeld en menig kind met voldoening heeft vervuld.”*

GLORIA. Dit is nodig voor ons imago, schattie. De amuses, de sinaasappelhapjes en de mango. Dat besef je toch?

ARIEL. *“Dit polyfone blaasinstrument dat in de vergeethoek is geraakt, Geachte Heer Excellentie, is de melodica! Meneer de minister, herstel de melodica in volle eer en glorie en verplicht het gebruik van de melodica in alle klasjes van de lagere school!”*

GLORIA. De kabeljauwhapjes zijn warm. Straks vriendelijk zijn tegen de mensen, schattie. Wat denkt je?

ARIEL. Komt de minister van cultuur misschien?

GLORIA. En geen schuine moppen vertellen, hé!

LEERLING MET VRAAG. (Op.) Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Mogen we eens moppen vertellen tijdens de les?... Moet dat in echt 't Frans? Oh, nee... (Af.)

Samson op met Julie en Romelu.

SAMSON. Gegroet, Directeur Ariel Stepanovic. Gegroet en wel gefeliciteerd, mevrouw Gloria.

ARIEL. Lap! Dat Pools kieken is daar ook.

GLORIA. Ariel! Dank u. Kom erbij iedereen! Collega's en kinderen! Welkom, welkom op mijn exclusieve walking receptie.

Iedereen op met een drink.

GLORIA. Julie, blij je te zien. Welkom allemaal. Een aperitiefje? Een cavaatje?

SAMSON. Ça va.

GLORIA. De bijna-familie gezellig samen.

SAMSON. Gezellig...

GLORIA. Lekker gezellig. We kunnen misschien al beginnen. Oh, Julie en Romelu!

ROMELU. Mama...

GLORIA. Ik ben blij voor jullie, zo'n leuk en exclusief koppeltje.

OUDER MET GSM. (Op.) Madam van Frans, ik heb één dochter, ik ben perfect tweetalig en mijn dochter is alleen maar gebuisd voor uw vak. Hebt u daar een verklaring voor? (Af.)

ARIEL. Astanovic, verfmans, nog steeds niet aan mijn centen gedacht, zeker? Heb je daar een verklaring voor?

SAMSON. Welke centen, directator Stepanovic?

GLORIA. Laten we het daar vanavond misschien niet over hebben...

ARIEL. Mijn centen, Poolse afzetter.

GLORIA. Kijk eens, Ariel, onze twee tortelduifjes.

ROMELU. Mama, alsjeblieft.

SAMSON. Weet ik niks van, Duitse uitbouter.

GLORIA. We mogen toch plannen maken voor de toekomst?

ARIEL. Weet je niks van, Astanovic? Van mensen bedriegen weet jij nochtans alles!

SAMSON. Inderdaad, Stepanovic, we spreken nog over dit misverstand.

GLORIA. Proef van de sinaasappeltjes.

ARIEL. Misverstand? Spreken? Ik sta hier om de melodica in alle eer en glorie te herstellen. Dan heb ik geen tijd om met jou over misverstanden te spreken!

GLORIA. De schilletjes zijn mals.

SAMSON. De melodica?

JULIE. Dank u, mevrouw.

ARIEL. De melodica, inderdaad. Dat zijn natuurlijk zaken waar iemand met zo'n keutelverstand als het jouwe niet bij kan.

GLORIA. Sinaasappeltjes met malse schilletjes. Als jullie willen, kan ik ze straks meegeven in een doosje tupperware.

SAMSON. De melodica? In jouw kop zit meer dan één vijs los.

GLORIA. Schattie, daar heeft Samson een punt. Misschien is jouw hoofd een beetje abnormaal en asociaal.

SAMSON. En vooral lelijk!

ARIEL. Mijn hoofd? Hoe durven jullie een opmerking maken over mijn hoofd, achterbakse bedriegers. Als het zo zit, dan hou ik het hier voor bekeken. Ik trap het af.

GLORIA. Heb ik iets verkeerd gezegd?

ARIEL. Jij? Nooit, toch? Die Astanovic, jouw Pools lief, die wordt door de politie straks voorgeleid. En van jou heb ik ook genoeg, madam van Frans. Met je chichi gedoe, je flauwe kul over appelsienen en tupperware, je gezaag over mij en... je bedrog.

GLORIA. Mijn bedrog?

ARIEL. Ja, jouw bedrog.

GLORIA. Je weet het dus?

ARIEL. Denkt madam misschien dat er stront in mijn ogen zit? Denk jij nu echt dat ik het niet wist dat je mij bedriegt met die verkleurde Poolse verfrol?

SAMSON. Verfrol?

ARIEL. Zwijg jij! Madam van Frans gaat vreemd en heel de wereld weet het, op één na, denkt ze! En ze denkt ook dat ze de hoofdvogel heeft afgeschoten, maar 't is een kicken.

SAMSON. Kicken?

GLORIA. Zwijg jij. (*Korte pauze.*) Misschien, heel misschien komt dat omdat jij mij niet ziet staan, omdat je geen fluit interesse hebt in mijn wereld, in wat ik graag doe en in wat ik graag heb. Omdat je nooit ziet wanneer ik een nieuw kleedje heb gekocht of wanneer ik bij de kapper ben geweest.

ARIEL. Dat zie ik wel... aan mijn rekeningen!

GLORIA. Jij denkt alleen maar aan jezelf. Misschien had je één keer, één minuut, één kleine rotminuut kunnen denken aan wat ik graag heb, aan wat mij interesseert. Maar nee, meneer de minister van Cultuur met een grote K van kust mijn kloten! (*Pauze.*) Misschien probeerde ik met jou gewoon gelukkig te zijn.

ARIEL. En daarom mij en iedereen bedriegen?

GLORIA. ...

ARIEL. Ja, dus... Dit had ik verwacht. Ik blijf hier geen rotseconde langer. Salut, madam van Frans. Bonne chance.

ROMELU. Waar is hij naartoe, mama?

GLORIA. Weet ik niet en ik moet het niet weten.

ROMELU. Maar mama...

GLORIA. Maak je geen zorgen, jongen. Iemand die wegloopt, is altijd verplicht om op zijn stappen terug te keren.

LEERLING MET VRAAG. (*Op.*) Mevrouw, mevrouw, mevrou-ouw! Die onregelmatige werkwoorden van Frans, zijn daar uitzonderingen op? Hoe, domme vraag? (*Af.*)

SAMSON. Misschien lijkt het een domme vraag, Gloria. Maar dit is toch belangrijk?

GLORIA. Wat?

SAMSON. Je gezin? Misschien heeft Ariel ook voor een stuk gelijk.

GLORIA. Misschien heb jij ook voor een stuk gelijk.

SAMSON. Misschien is het beter dat ik ook wegga.

ROMELU. Is dat dan allemaal waar, mama?

Lange stilte.

GLORIA. Ik heb alles verpest en weggaan is misschien het beste voor ieder van ons. Alles is nu toch om zeep.

(Countdown. Strobo.)

POLITIE: (*Op.*) Hoofdinspecteur Donald en inspecteur Muylle. Federale recherche. Al dertig jaar lossen wij misdaden op die zelfs nog niet gepleegd werden. Wij zijn vastbijtend en wij werken oerdegelijk aan een heel scherpe prijs. Wij zoeken Romelu Stepanovic, alias Salamander, de vermeende dader van de cyberoplichting. Hij moet stante pede mee naar het bureau, want anders... Muylle! (*Beiden af.*)

(Muziek geweten.)

HET GEWETEN UIT CYBERSPACE

MAN EN VROUW

VROUW. Ze zijn ongelukkig en bang. Aan de overkant.

MAN. Ik weet het. Ze zijn keiongelukkig, maar dat mag, hoor. Ongelukkig zijn. Ze moeten soms leren een heel klein beetje ongelukkig te zijn. Maar nu dokter, is het echt tijd om in te grijpen.

VROUW. Wie ben jij?

MAN. Ik ben Man. En jij?

VROUW. Ik ben Vrouw, moeder en verdrietdokter. Help jij mee ingrijpen?

MAN. Mee helpen ingrijpen, Vrouw-moeder-verdrietdokter?

VROUW. Ja, samen met mij alles weer goedmaken, want ze hebben hun lesje geleerd.

MAN. Ik weet het, maar ik ben niet sterk in lessen leren, dokter.

VROUW. Ik vraag toch niet om lessen te leren, maar om in te grijpen, het geluk te herstellen door het ongeluk te milderen.

MAN. Ik kan niet goed volgen, Vrouw.

VROUW. Maar ik vraag niet om te volgen, Man. Ik vraag om in te grijpen, te herstellen en te milderen.

MAN. Toch wil ik jou volgen, verdrietdokter, en zal ik ingrijpen, herstellen en milderen. Maar jij moet mij helpen, Vrouw.

VROUW. Ik hoop dat ik dan niet bang word, Man.

MAN. Ik vraag je toch niet om bang te worden, Vrouw. Ik vraag gewoon om... liefde.

VROUW. Liefde? Jij, Man?

MAN. En jij, Vrouw? Wil jij liefde?

VROUW. Ik wil, Man. Wij maken alles weer goed!

(Countdown. Strobo.)

ACT XVII - DE SPEELPLAATS (SLOT)

Julie zit op een bank. Jonas en Johan komen op langs de ene, de vier meisjes langs de andere kant. Johan en Julie dragen een t-shirt met een salamander.

KAREN. Hey, keiswaggy t-shirt. In welke klas zit jij?
JOHAN. Vijf Humane.
KAREN. Vanwaar ben jij?
JOHAN. Van ginder.
SUZAN. Van ginder? Ik ben ook van ginder. Hoe heet jij?
JOHAN. Ik heet Johan. Johan Polak. En jij?
SUZAN. Ik heet Suzan. Suzan Do.
JOHAN. Wel, Suzan, mag ik jou eens een vraag stellen?
SUZAN. Ja, natuurlijk.

Johan en Suzan gaan ergens zitten en beginnen een boeiend gesprek.

KAREN. Hey, Julie. Waar heb jij die T-shirt gekocht?
JULIE. Waarom?
KAREN. Zomaar.
JULIE. 'k Weet niet...
KAREN. Zeg, euh, Julie, geen zin om straks mee te gaan naar de bib? *(Ze wil haar een boek geven.)*
JULIE. Naar de bib? Ik? Met jullie?
KAREN. Jij bent toch veruit de beste voor Nederlands? Misschien kunnen we mekaar helpen met onze boekbespreking.
JULIE. Echt? *(Ze neemt het boek aan en bekijkt het.)*

Pauze.

KAREN. En stoppen met ruzie maken? Het spijt ons, Julie. *(Haar hand even op Julie's hand.)*
ARJAN en MIEKE. Echt, hè.
JONAS. Ik hoop dat jullie het menen, want anders...

Ze lachen. Net wanneer Johan en Suzan handjes vasthouden en mekaar een zoen willen geven, komt Romelu vanuit de zaal uitgelaten opgelopen.

ROMELU. Alles is in orde! Ik ben ervan verlost.

JULIE. Romelu! Wat is er gebeurd?

ROMELU. Ik ben vrij. Iemand heeft alles opgelost. Die salamanderapp op mijn gsm is één grote grap.

JONAS. Een grap?

ROMELU. De app was van een internetfreak, schuilnaam *Salamander*, uit Nederland.

JULIE. Salamander?

ROMELU. Ja, codenaam Salamander. De inspecteurs Donald en Muylle dachten dat ik het was, maar Salamander hackt je telefoon en laat je geloven dat er geld op de rekening komt, maar als je naar de bank gaat, is er niks gebeurd.

JULIE. Oef, Romelu, super. Ik dacht dat de politie je ging opsluiten.

JONAS. Shit, keicool. *Salamander* heeft ons voor de gek gehouden, maar wie heeft alles dan opgelost?

ROMELU. Weet ik niet.

JONAS. Raar.

JULIE. Hopelijk heb je je lesje geleerd met je stomme apps.

ROMELU. Ik weet het, Julie. Vanaf nu zal ik wat meer met jou spelen. (*Zoen + applausje.*)

JONAS. Cool. Hebben ze die Salamander kunnen snappen?

ROMELU. Nee, die superfreak is niet te traceren.

JONAS. En die countdown?

ROMELU. Een raadsel. Inspecteurs Donald en Muylle begrepen er niks van, want dat alarm kwam niet van Salamander.

JULIE. Ze weten dus niet van wie het uitging?

ROMELU. Nee, en het rare was: dat was alleen bij mij.

JULIE. Vanwaar kwam het dan?...

Iedereen gaat weg, op Julie na, die in het midden van de scène staat en voor zich uit staart.

(Countdown. Strobo. Rook.)

ACT XVIII - TUSSENKOMST VAN DE MAMA VAN JULIE

(Sfeervolle droommuziek op de achtergrond.)

Mama staat op en kijkt richting publiek. Julie doet hetzelfde, alsof ze in een droom zit.

JULIE. Mama?...

MAMA. Dag Julie.

JULIE. Ben jij het, mama?...

MAMA. Ik ben het, meisje. Ik heb met papa afgesproken dat ik van mij zou laten horen, maar ik heb wel heel veel lawaai moeten maken.

JULIE. Mama, was jij dat met die countdown?

MAMA. Ja, Julie, dat was ik.

JULIE. Maar ik dacht dat Romelu...

MAMA. Soms moet je het lot een handje helpen. Jullie reageren wel heel traag, moet ik zeggen. Maar ik heb het toch voor mekaar gekregen.

JULIE. Mama...

MAMA. Julie, luister, 't leven bestaat uit plezier en geluk en leuke foto's op facebook, maar ook uit pech, ongeluk en verdriet. Daar zal ik je altijd proberen uit te redden. Maar neem me niet kwalijk als het niet altijd lukt.

JULIE. En de liefde?

MAMA. Liefde overvalt je en is heel moeilijk te vatten. Dat maakt liefde zo mysterieus. Liefde is soms glad en glibberig als...

JULIE. Mama, ik mis je zo.

MAMA. Ik jou ook, meisje. Maar maak je geen zorgen. Ik hou een oogje in 't zeil en ik zorg ervoor dat alles goed komt. *(Af.)*

(Muziek.)

ACT XIX - ROMELU EN JULIE

Julie ontwaakt uit een dagdroom. Romelu op met de melodica. Dit keer speelt hij echter een knap liefdesliedje.

JULIE. Romelu, Oh Romelu, ik heb gedroomd.

ROMELU. Gedroomd?

JULIE. Over ons. Maar ik herinner me er niets meer van. Alleen dat ik van je hou.

ROMELU. Oh Julie, ik ook. Ik hou superveel van jou. *(Zoen.)*

JULIE. Is dit dan liefde?

ROMELU. Ik denk het.

JULIE. Ik voel het in mijn buik, zo allemaal kleine beestjes die kieuwelen en wriemelen.

Romelu gaat op één knie zitten en biedt Julie heel liefdevol zijn melodica aan. Julie accepteert en ze geven mekaar een zoen.

ROMELU. Zoals salamandertjes! Ik voel het ook. Weet je, wij passen keigoed bij mekaar.

JULIE. Jij het dekseltje, ik het potje.

ROMELU. Jij het moertje, ik het schroefje.

JULIE. Jij de tv, ik de afstandsbediening.

ROMELU. Ik de Duitser, jij de Poolse.

JULIE. Jij de staart en ik de kop.

Wij SAMEN, de...

SALAMANDER!

Een zoen.

Tableau vivant.

(Muziek.)

Alle andere koppels komen op en gaan zitten. Het hoofd van het meisje op de schouder van de jongen. Suzan zit natuurlijk bij Johan. Allemaal heel romantisch. Gloria zit echter alleen in het midden van de scène. Ariel komt op vanuit de zaal en biedt haar, op één knie, heel liefdevol zijn melodica aan. Gloria accepteert en ze geven mekaar een zoen.

REDNAMALASNAVEDNIE

OPMERKINGEN.

* NAMEN EN PLAATSEN KUNNEN AANGEPAST WORDEN AAN GEPLOGENHEDEN EN TOESTAN- DEN BINNEN DE SCHOOL

* DE TAAL IS *JE, JIJ, JOU EN JOUW*. INDIEN MEN ZICH ECHTER GEROEPEN VOELT OM *IK ZIE U GRAAG*, IN PLAATS VAN *IK ZIE JE GRAAG* TE GEBRUIKEN, OF: *GIJ ZIJT GOED ZOT, GIJ!* IN PLAATS VAN: *JIJ BENT GETIKT!* DAN MOET DAT KUNNEN. HET IS ONZE EIGENHEID.

LAAT ONS WEGGAAN DAARENTEGEN IS GEEN NEDERLANDS. HET BLIJFT: **LATEN WE WEGGAAN**.

HIJ VOELT ZICH BETER DAN ONS BLIJFT FOUT. OOK AL GEBRUIKEN JONGE MENSEN HET DAGELIJKS EN AL LEES JE DERGELIJKE KEMELS ZELFS IN DE KRANT. HET IS: *HIJ VOELT ZICH BETER DAN WIJ*.

EN TEN SLOTTE *NOEMEN* WIJ NIET, WIJ **HETEN**.

* * * * *